

Hvad varsler protesterne på universiteterne og angrebene på dem om?

Den 30. april 2024 (EIRNS) – Hvordan reagerer det Globale Syd på videooptagelser, der cirkulerer på de sociale medier, hvor politiet arresterer dusinvis af studerende og lærere, der deltager i politiske demonstrationer, som nogle gange er store, ofte larmende, men indtil videre næsten udelukkende ikke-voldelige? Hvilken nation kan undgå at rynke på næsen af et foredrag fra USA om ytringsfrihed og demokrati? Hvordan kan krav om international overholdelse af en "regelbaseret orden" forenes med de skandaløse krænkelser af det første tillæg til den amerikanske forfatning gennem handlinger fra politiske ledere – fra Det Hvide Hus, til Kongressen, til statsledere og lovgivere, til en førende præsidentkandidat – som kræver, at protester lukkes ned på grund af de synspunkter, der udtrykkes?

I disse protester, og reaktionerne på dem, ses, i kontrast og samtidig, den herskende klasses tilsyneladende håbløse tilstand og de håbefulde holdninger hos de overvejende unge mennesker, der rejser sig for at forhindre nedslagtningen af mennesker på den anden side af planeten.

Den Internationale Domstol har i en bemærkelsesværdig kortfattet kendelse meddelt, at den ikke vil indføre de midlertidige foranstaltninger, som Nicaragua har krævet over for Tyskland i forbindelse med landets militære leverancer til Israel. I mellemtiden arbejder medlemmer af den amerikanske kongres på en lovgivning, der skal sanktionere embedsmænd fra Den Internationale Straffedomstol, hvis dette organ udsteder arrestordrer mod israelske embedsmænd. (Disse lovgivere protesterede ikke, da ICC udstedte en arrestordre på den russiske præsident Putin!)

I selve Israel kræver de ledende tosser, Itamar Ben-Gvir og Bezalel Smotrich, at Netanyahu afviser enhver forhandling med Hamas, som kunne afslutte kampene. Netanyahu skal "endelig give kommandoen 'Rafah nu'," insisterer Smotrich.

På den anden side giver den overvældende støtte i den lovgivende forsamling på Hawaii til kravet om en øjeblikkelig våbenhvile grund til optimisme om, at presset fra USA vokser. Der kommer pres fra advokater og civilsamfundsgrupper for at få USA til at stoppe sine våbenleverancer til Israel, selv når hedgefond-milliardærer presser universiteter til at lukke ned for protester.

Og det igangværende samarbejde mellem Rusland og Kina i forbindelse med den voksende BRIKS-proces og det igangværende globale skift i det økonomiske og strategiske paradigme repræsenterer for verden en stabilitetsfaktor og en vej til at opnå en varig fred i Sydvestasien, som briterne i over et århundrede har brugt som en færdiglavet konfliktzone. Begge lande har været værter for ledere fra Fatah og Hamas, som arbejder på palæstinensisk enhed. Og Kina tager specifikke skridt til at øge interaktionen mellem mennesker på tværs af Taiwan-strædet.

Endnu en amerikansk regionalbanks fallit peger på den underliggende spænding, som er den primære kilde til de store konflikter, der truer verdens sikkerhed og udvikling: Det transatlantiske finanssystem er færdigt, væk, kaput! Uden en grundlæggende reorganisering af både økonomier og politiske relationer er den eneste vej frem for den angloamerikanske "elite" global krigsførelse.

Deltag i live-diskussionen med Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche om vejen frem, onsdag den 1. maj kl. 11.00 amerikansk østkysttid.

Foto: Creative Commons

Fremtiden afhænger af vores valg

Den 29. april 2024 (EIRNS) – Vi befinder os i en tid med dramatiske forandringer, hvor menneskeheden i den nærmeste fremtid står over for beslutninger, hvis konsekvenser vil kunne mærkes i generationer.

Vil det anglo-amerikanske NATO drive sit opgør med Rusland ud over kanten og sende os på randen af atomafgrunden? Vil Israels vildleder Benjamin Netanyahu fortsætte sit militære barbari og kaste regionen ud i en konflikt med Iran som en mulig retfærdiggørelse? Vil USA ophøre med at nøjes med strenge belæringer og handelssanktioner mod Kina, verdens førende økonomi, og i stedet forsøge at fremtvinge den militære konfrontation om Taiwan, som de hævder, at Kina planlægger?

Konflikt er ikke uundgåelig, og kolonialisme er ikke evig. Fremtiden skabes af de handlinger, der foretages hver dag af både ledere og borgere. Mental stilstand behøver ikke at overmande fornuften; det er endnu ikke for sent at skifte!

Der er tegn på en ændring af den officielle politik og af nationernes og befolkningernes selvopfattelse af deres rolle i overvejelserne om den. [Hawaii](#) er blevet den første amerikanske stat, der kræver, at USA støtter en øjeblikkelig våbenhvile i Gaza. Landets unge er i overvældende grad [imod](#) Bidens politik over for Israel. Protesterne på universiteterne fortsætter og udvides, måske mest markant på Columbia University i New York City, hvor en frist, fremsat af administrationen til at stoppe, blev overskredet mandag eftermiddag. Rapporter fra Israel viser, at Netanyahu forsøger at finde ud af, hvordan

han kan stoppe, hvad der ser ud til at være kommende arrestordre fra Den Internationale Straffedomstol.

Hvordan har Kina handlet efter den forlegne udenrigsminister Blinkens besøg den 26.-29. april, hvor han kom for at give en ordentlig skideballe? Kina har opfordret til en uafhængig, FN-ledet undersøgelse af Nord Stream-bombningen. Kina har kraftigt identificeret USA's hykleri. Om ødelæggelsen af Gaza sagde landets udenrigspolitiske talsmand: "Det faktum, at dette overhovedet sker i det 21. århundrede, er en skændsel for menneskehedens moralske samvittighed og tramper på det mest grundlæggende element i international retspleje." USA, sagde han, "må ikke længere vende det døve øre til opfordringen til retfærdighed fra mennesker med samvittighed over hele verden. De må ikke længere tale om behovet for en våbenhvile, mens de hælder våben ind i konflikten, og tale om hjælp, mens de skaber forhindringer for humanitær adgang. Det skal straks gennemføre relevante resolutioner fra FN's Sikkerhedsråd, indføre en betingelsesløs og varig våbenhvile og tage konkrete skridt til at afslutte denne største humanitære tragedie i det 21. århundrede én gang for alle."

Faktisk ville intet være mere fornuftigt, set ud fra USA's og dets folks sande egeninteresse, end at vende tilbage til de revolutionære begreber, der førte til dets grundlæggelse. I stedet for at bygge en ny flåde af dommedagsfly kan USA igen indføre det amerikanske system, som var drivkraften bag landets fantastiske succeser i de sidste to århundreder – et system, hvis ekko ironisk nok bedst ses i dag i Kina.

En genoplivning af det amerikanske system, som antager nye former, der passer til nutiden, vil sætte USA på kurs mod en smuk fremtid. Det vil sætte NATO-landene i stand til at frigøre sig fra den nærsynede og barnagtige holdning om at bevare sin relevans ved at forhindre andre i at vokse.

Overfloden er vores, hvis vi vælger den.

Hawaii bliver den første amerikanske stat, der officielt opfordrer til våbenhvile i Gaza

Den 29. april 2024 (EIRNS) – Med stemmerne 24-1 i Hawaiis delstats Senat og 48-3 i Repræsentanternes Hus vedtog den lovgivende forsamling i weekenden lovforslag SCR130m at opfordre den amerikanske præsident til at kræve en “øjeblikkelig og permanent våbenhvile” i Gaza, og at “medlemmer af Hawaiis kongresdelegation opfordres til at støtte Ceasefire Now Resolution”, der blev introduceret af det amerikanske kongresmedlem Cori Bush (D-MO). Lokale aktivister brugte uger på at mødes med folkevalgte på alle niveauer for at tvinge denne lovgivning igennem. Som en aktivist udtrykte det: “Hawaii kan være stolt af sin lederrolle i forhold til at gennemtvinge en øjeblikkelig, permanent våbenhvile i Gaza.”

Foto: CC/CC/Abbad Diraniya

Vi har alle ret til udvikling – og fred

28. april 2024 (EIRNS) – Den afdøde økonom og statsmand Lyndon LaRouche bemærkede for mange år siden, at den sværeste og mest forbudte ting at sige i amerikansk politik er: Palæstinensere er menneskelige væsener. Dette bevises nu på ny, ved fremkomsten af en voksende protest fra unge mennesker, gymnasie- og universitetsstuderende og andre imod Israels nedslagtning i Gaza, blandt hvilke mange protesterer, fordi de mener, at palæstinenserne er menneskelige væsener og har umistelige rettigheder, som længe er blevet nægtet dem.

Hele den nationale politiske klasse, tænketankene og de nationale medier, Netanyahu-regeringen fra udlandet mobiliserer for at stoppe dem, straffe dem og udrydde denne idé. Uanset deres fejl konfronterer demonstranterne den ligegyldighed, der er kommet over de fleste amerikanere og europæere i forhold til denne virkelighed: Alle dem, der bliver fanget og dræbt i geopolitiske krige – og snart også dem selv! – er menneskelige væsener med uomstøtelige rettigheder, herunder retten til at søge lykken og deres egen kreativitet.

Deres ret til at stræbe efter lykke omfatter alle nationers ret til og interesse i økonomisk og videnskabelig udvikling, som giver frihed til deres borgeres kreativitet og innovation.

Helga Zepp-LaRouche, Schiller Institutets grundlægger og leder af Den Internationale Fredskoalition, siger i konklusionen på sine "Ti principper for en ny international sikkerheds- og Udviklingsarkitektur", at: "Den grundlæggende antagelse for det nye paradigme er, at mennesket er fundamentalt godt og i stand til uendeligt at perfektionere sit sinds kreativitet og sin sjæls skønhed, og at det er den mest avancerede geologiske kraft i universet, hvilket beviser, at sindets lovmæssighed og det fysiske univers er i overensstemmelse og samhørighed, og at alt ondt er resultatet af en manglende udvikling og derfor kan overvindes." Dette princip betyder, at udvikling er vejen til fred, og at grundlaget for en nations "sikkerhed" – som nu så absurd hævdes at være baseret på krig og forberedelse til krig – i virkeligheden ligger i alle andre nationers fremgang og udvikling.

De, der taler for en afslutning på krigen – våbenhvile! – skal komme med en vision om "en bedre hverdag" – en forbedring af menneskets vilkår, som de stridende parter kan samarbejde om, hvis de har fået nok af krig. Zepp-LaRouche organiserede en international konference den 13. april om Oase-planen for udvikling af ferskvand, elektricitet, transport, nye havne og

udviklingskorridorer i hele Sydvestasien som en del af en "Verdenslandbro" med en sådan infrastruktur. Da hun talte til mødet i Den Internationale Fredskoalition den 26. april, sagde hun: "Jeg tror, vi er nødt til at være opmærksomme på, at der faktisk er en overordnet strategisk krigsdrift, som bliver mere og mere højlydt. Det er i virkeligheden en militarisering, som trin for trin involverer alle områder af samfundet."

Og hun konkluderede: "Organiseringen af Oase-planen skal accelerere, indtil vi har et flertal af mennesker, der er enige om, at det nye navn for fred må være udvikling, og at der ikke er noget alternativ til et samarbejde mellem alle de store og små lande i verden."

Senator Bernie Sanders retfærdiggør protester mod Israels 'etniske udrensning' i Gaza

28. april (EIRNS) – Idet han kaldte antisemitisme for "afskyelig og modbydelig", beskyldte Senator Bernie Sanders (I-VT) Israels premierminister Benjamin Netanyahu for at gennemføre en masseorderisk "etnisk udrensningskampagne" mod palæstinenserne "uden fortilfælde i vores moderne historie". Sanders fremsatte sine bemærkninger under en optræden i CNN's "State of the Union" den 28. april.

"Tvivler jeg et øjeblik på," svarede Sanders på den første af mange provokationer fra værten Dana Bash, "at antisemitisme findes og vokser i USA, og at den findes blandt nogle mennesker i protestbevægelsen – selvfølgelig ikke. Men her er virkeligheden. Det, Netanyahus højreorienterede, ekstremistiske og racistiske regering gør lige nu, er uden fortilfælde i den moderne krigshistorie. I løbet af de sidste seks måneder har de dræbt 33.000 palæstinensere og såret 77.000, hvoraf to tredjedele er kvinder og børn. De har ødelagt over 60 % af boligerne. De har ødelagt sundhedssystemet. De har ødelagt infrastrukturen – ingen elektricitet, ganske lidt vand. Og lige nu ser vi på

muligheden for massesult og hungersnød i Gaza. Når man kommer med de anklager, er det ikke antisemitisk. Det er virkeligheden.”

Bash, som havde to videoer fra hver sin ende af USA – en af en enkelt demonstrant, der taler om, at zionister ikke har nogen rettigheder, og en anden af Ilhan Omar (D-MN), der taler om “folkemord” – kunne ikke ryste Sanders fra de konstante fordømmelser af Netanyahus regime. “Jeg er jøde,” sagde han. “Min fars familie blev udslettet af nazisterne. Det Netanyahu gør er etnisk udrensning, og det skal stoppes.”

Foto: CC/Suiren2022

At vise vej i en verden, der er vendt på hovedet

Ikke korrekturlæst

26. april 2024 (EIRNS) – I dagens omvendte verden bliver universitetsdemonstranter, der modsætter sig en nationalstats dødbringende militærpolitik, beskyldt for selv at være aggressorer, drevet af racemæssig eller religiøs fjendtlighed. Universitetsrektorer fordømmer ikke Israels ødelæggelse af samtlige universiteter i Gaza, men fortæller i stedet deres studerende, at deltagelse i en protestsammenkomst vil resultere i anholdelse og bortvisning. I stedet for at beskæftige sig med de hundredtusindvis af ofre for krigen i Gaza, fokuserer de gamle medier på de følelsesmæssige bekymringer hos mennesker, der føler sig utilpas på grund af politiske synspunkter, som de er uenige i. Masseorderen Benjamin Netanyahu præsenterer sig selv som offer for antisemitisme.

Eliten nægter helt at reflektere over modsætningerne mellem deres forestillinger og de begivenheder, der udspiller sig i verden, herunder det folkelige skift væk fra støtte til Netanyahus Israels handlinger, og peger fingre ad Rusland, Kina eller Iran.

Den tidligere amerikanske formand for Repræsentanternes Hus, Nancy Pelosi, peger på russisk indflydelse på protesterne. "Det er i Putins interesse, at 'hvad-han-nu-hedder' vinder", forklarede den hjernedøde Pelosi med henvisning til Donald Trump, "og derfor ser jeg en vis opmuntring fra russernes side."

Den republikanske senator Pete Ricketts fra Nebraska giver Kina skylden: "Pro-Hamas-aktivister overtager det offentlige rum og gør det umuligt for campusserne at fungere," hvædede han. "Hvorfor sker det?" spørger han. "Lad os se på, hvorfra de unge henter deres nyheder. Næsten en tredjedel af ... disse unge mennesker i USA får regelmæssigt deres nyheder udelukkende fra TikTok. Pro-palæstinensiske og pro-Hamas-hashtags genererer 50 gange så mange visninger på TikTok lige nu... Disse videoer har større rækkevidde end de 10 største nyhedswebsteder tilsammen. Det er ikke tilfældigt. Det kinesiske kommunistparti gør det med vilje. De fremmer denne racistiske dagsorden med det formål at underminere vores demokratiske værdier."

Jonathan Greenblatt, CEO for Anti-Defamation League, hjælper til ved at give Iran skylden, ikke bare for protesterne på de amerikanske universiteter, men i særdeleshed for de jødiske studerendes handlinger: "Iran har sine militære stedfortrædere som Hizbollah, og Iran har sine stedfortrædere på campus som disse grupper som Students for Justice in Palestine og Jewish Voices for Peace," sagde Greenblatt til de få seere, der så ham på MSNBC.

Wall Street Journal beskylder "Hamas, Hizbollah [og] houthierne" for at "pleje aktivister" i USA. (I et tilfælde af

“verden er lille” arbejder forfatteren Steven Salinsky for Middle East Media Research Institute, som blev grundlagt af en tidligere israelsk efterretningsofficer og af neocon Meyrav Wurmser, en bidragyder til 1996-rapporten “A Clean Break”, som Lyndon LaRouche fordømte] (https://larouchepub.com/eiw/public/2002/eirv29n36-20020920/eirv29n36-20020920_052-the_pollard_affair_never_ended.pdf) for sin rolle i at fremme det, der blev til invasionen af Irak i 2003.

De etablerede medier bruger disse vanvittige påstande om studenterprotester til at overdøve enhver dækning af massegrave i Gaza.

I Gaza har der været mortarangreb i det kystområde, hvor dæmningen til den amerikansk foreslåede mole til levering af nødhjælp skal bygges, hvilket både viser vanskelighederne ved Bidens højtidelige løfte om, at der ikke ville være nogen amerikanske “støvler på jorden” med risiko for at blive såret eller dræbt og trække USA ind i en konflikt. Hvis USA virkelig bekymrede sig om forsyninger til Gaza, ville de selvfølgelig kræve, at Israel lod lastbiler passere gennem kontrolposterne. Man kan undre sig over, hvilke andre formål der motiverer Israels accept af ordningen.

(I mellemtiden er en hjælpeflotille, der afspejler et ægte engagement i at hjælpe befolkningen i Gaza, undervejs).

Hvis verden skal bringes i orden igen, kræver det en fælles international indsats for at afslutte de konflikter og provokationer, der udspiller sig mod Rusland og Kina, og for at sikre en varig fred for israelere og palæstinensere. Denne indsats skal være drevet af en gennemarbejdet forestilling om fremtiden, af en vision om, hvor verden skal bevæge sig hen. De vejledende koncepter for en sådan verden er beskrevet i de “Ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur”, som Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche har fremsat, og i nutidige diskussioner

baseret på Lyndon LaRouches Oase-plan for Sydvestasien.

Foto: CC/Montecruz

To stemmer, tre krige – men kun én menneskehed

24. april 2024 (EIRNS) – To amerikanske afstemninger i løbet af den forgangne uge – den ene i den udøvende magt, den anden i den lovgivende magt – har sat hele planeten i hastig bevægelse mod regulær krigsførelse på tre forskellige kamppladser: Ukraine, Sydvestasien og Kina-Taiwan. Hvem andre end Wall Street og City of London kunne drage fordel af en så selvmorderisk politik?

Torsdag den 18. april nedlagde USA veto mod en resolution i FN's Sikkerhedsråd, som ville have banet vejen for fuldt FN-medlemskab for Palæstina og dermed anerkendelse af landet som en stat og en vej til fred. I stedet garanterede vetoet, at folkekræften i Gaza ville fortsætte uforstyrret, og det øgede sandsynligheden for, at krigen ville sprede sig fra Israel til Iran og derfra til hele Mellemøstens krigsskueplads – og muligvis hinsides.

Lørdag den 20. april vedtog Repræsentanternes Hus i USA et lovforslag om militær støtte på næsten 100 milliarder dollars til Ukraine, Israel og Taiwan, som derefter blev godkendt af Senatet tirsdag den 23. april og underskrevet af præsident Biden onsdag den 24. april. Lovforslaget giver dusinvis af milliarder af dollars til det amerikanske militær-finansielle kompleks (og derfra videre til fallerede finansfirmaer på Wall Street); det vil sende våben til og politisk opmuntre Zelenskyj-regeringen i Ukraine og Netanyahu-morderne i Israel;

og det vil hjælpe med at forberede en kommende varm krig mod Kina i Indo-Stillehavsområdet.

Selv mens du læser denne rapport, truer Biden-administrationen med at udløse fuld økonomisk krigsførelse og sanktioner mod Kina – en nation på 1,4 milliarder med den mest magtfulde økonomi på planeten – af den slags, der blev iværksat mod Rusland siden 2022, og som spillede en stor rolle i ødelæggelsen af dollaren som verdens reservevaluta. Udenrigsminister Tony Blinken er på en tredages rejse til Kina, hvor han vil fortælle de kinesiske myndigheder, at de er nødt til at standse alt væsentligt økonomisk samarbejde med Rusland med den begrundelse, at de leverer “teknologier med dobbelt anvendelse” til Ruslands krig i Ukraine. Ifølge en artikel i Wall Street Journal den 22. april er USA allerede i gang med at udarbejde sanktioner, som vil afskære kinesiske banker fra det globale finanssystem, hvis de ikke retter sig efter det – præcis den politik, som var en katastrofal fiasko over for Rusland. Hvis den gentages over for Kina, kan det meget vel tippe hele verden over i global af-dollarisering og økonomisk afkobling – optakten til en regulær krig.

Det kinesiske udenrigsministerium fordømte denne “ondsindede hensigt om at bremse og undertrykke Kinas industrielle udvikling ... [og vi] advarer USA om, at undertrykkelse af Kinas videnskab og teknologi er ... at fratage det kinesiske folk dets legitime ret til udvikling. Kina vil reagere resolut.”

Russerne forbereder sig også på, hvad der kommer til at ske. Forsvarsminister Sergej Shoigu meddelte den 23. april, at den nye generation af S-500 luftværnsmissilsystemet vil blive taget i brug senere på året. Russiske medier bemærker, at man ikke ved meget om S-500, bortset fra at det efter sigende skulle være i stand til at opfange hypersoniske missiler og ødelægge mål i lavt kredsløb om Jorden. De i Vesten, som aktivt overvejer et “forebyggende halshuggende” atomangreb mod Rusland, bør tænke sig om en ekstra gang – hvis det stadig er en del af deres overvejelser.

Samtidig er Rusland og Kina i fuld gang med at samarbejde med venligtsindede nationer om at udvide højteknologiske infrastrukturprojekter i hele Eurasien-Stillehavsregionen samt at udforske finansielle og handelsmæssige relationer med andre BRIKS-nationer, som kan omgå de dødbringende sanktioner og den spekulative gæld, der er forbundet med Wall Streets bankerotte dollarbaserede system. Den russiske præsident Vladimir Putins diskussion om fortiden og fremtiden for Baikal-Amur Mainline-jernbanesystemet i landets fjerne østen er et eksempel på denne tilgang. Det skal understreges, at Ruslands tidligste jernbanebyggeri, som åbnede landets enorme indre, var inspireret af præsident Abraham Lincolns transkontinentale jernbane og af det amerikanske økonomiske system i øvrigt.

Hvorfor er USA ikke allieret med sådanne bestræbelser i dag, i stedet for at gå i krig for at stoppe dem efter ordre fra Wall Street og City of London? Det er det påtrængende spørgsmål, som amerikanere, der er trætte af krigen i Ukraine, som er forfærdede over det USA-støttede folkemord i Gaza, og som synes, det er vanvittigt at gå i krig mod Kina, må stille og besvare.

Ligesom Kina har Rusland gentagne gange erklæret, at de er parate til at samarbejde med USA og Europa, så længe der er tale om ægte gensidig fordel og respekt for hinandens centrale interesser. I dets grundlæggende dokument fra 31. marts 2023, "Konceptet for Den Russiske Føderations udenrigspolitik" erklærede den russiske regering utvetydigt:

"Rusland betragter ikke sig selv som en fjende af Vesten, isolerer sig ikke fra Vesten og har ingen fjendtlige hensigter med hensyn til denne; Rusland håber, at de stater, der tilhører det vestlige samfund, i fremtiden vil indse, at deres konfrontationspolitik og herskesyge mangler perspektiver, vil tage hensyn til de komplicerede realiteter i en multipolær verden og vil genoptage et passende samarbejde med Rusland og lade sig lede af principperne om suveræn lighed og respekt for hinandens interesser. Den Russiske Føderation er klar til

dialog og samarbejde på et sådant grundlag.”

Som Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, gentagne gange har understreget, er vi én menneskehed, og vi må løse sikkerheds- og udviklingsbehovene for {alle} nationer, ellers løser vi ingen.

Foto: Credit/C-SPAN

Kampagne for ‘Oase-planen’; Flyt bjerge

Den 23. april 2024 (EIRNS) – Nye initiativer i Eurasien i denne uge er på en spændende måde i overensstemmelse med “Oase-plan”-tilgangen for økonomisk udvikling og sikkerhed, især med hensyn til transport, vand og energi. ” Oase-plan”-konceptet blev fremsat i 1970’erne af Lyndon LaRouche, statsmand og økonom, og udgør i dag den nødforanstaltning, der er påkrævet for at mobilisere for at stoppe ødelæggelserne i Palæstina-Israel og andre krigszoner og for at afværge udbruddet af Tredje Verdenskrig.

Faren for militær optrapning, der endda går så langt som til atomar udslettelse, ses i det amerikanske senat i dag, hvor man hastigt har godkendt en finansieringspakke på 95 milliarder dollars, primært til våben til Ukraine, Israel, Indo-Stillehavsområdet og andre såkaldte “nationale sikkerheds”/Big Brother-programmer, både hjemme og i udlandet. Det moralske fordærv og den skinbarlige uvidenhed blandt de fleste af de 100 medlemmer af USA’s højeste lovgivende kammer blev udstillet på dramatisk vis i de 10 timers taler før

afstemningen. Den endelige afstemning var 79 for og 18 imod. Bemærk, at foranstaltningen indeholder tilladelse til flere sanktioner mod Rusland, Kina og Iran, som alle er BRIKS-medlemmer.

I stor kontrast hertil står de nye diplomatiske initiativer i denne uge for venskab og infrastruktur, som omfatter møder og forpligtelser fra Tyrkiet til Pakistan og sydpå til Afrika, og som i høj grad involverer Rusland. To af de vigtigste nationer, der er direkte involveret i det nye venskab, er de nye BRIKS-medlemmer, Iran og U.A.E., sammen med BRIKS-grundlægger og vært for BRIKS-topmødet i 2024, Rusland.

Den tyrkiske præsident, Recep Tayyip Erdoğan, mødtes i Irak i går med premierminister Mohammed Shia al-Sudani og præsident Abdul Latif Rashid til bilaterale samtaler, og under besøget deltog ministre fra U.A.E. og Qatar i en fire-nationers forpligtelse til "Projekt Udviklingsvej". Det vil indebære bygning af motorveje, jernbaneforbindelser og andre forbindelseselementer, herunder opbygning af Iraks Grand Faw-havn, som skal bruges til transit af gods, mennesker og ideer til en grænseflade mellem de tre kontinenter. Hensigten er at færdiggøre de vigtigste forbindelser inden 2030. Lederne af Tyrkiet og Irak underskrev også en strategisk aftale, hvorunder de underskrev 24 aftalememoranda, bl.a. om forbedret deling af floderne Tigris og Eufrat.

Irans præsident, Ebrahim Raisi, rejste i denne uge til Pakistan for at mødes med premierminister Shehbaz Sharif og mange andre ledere. Dette diplomati opvejer de opblussende grænsekonflikter og åbner op for potentielle fælles energi- og transportprojekter, som længe har været blokeret af åbne eller skjulte aktioner fra vestlige netværk. For eksempel er der udsigt til, at den længe ventede gasledning kommer til at løbe fra Iran til Pakistan, hvor der er et stort behov for brændstof.

Ruslands præsident Vladimir Putin var i går vært for en

forsamling i Moskva, herunder med Aserbajdsjans præsident, Ilham Aliyev, i anledning af 50-årsdagen for påbegyndelsen af byggeriet af Baikal Amur Mainline (BAM)-jernbanen. Putin bemærkede, at den nye internationale nord-syd-transportkorridor (INSTC) er i samme store skala som BAM, og sagde at den er tilegnet "fremskyndet økonomisk og social udvikling af de eurasiske lande og landene i det Globale Syd..." Putin sagde, at INSTC løber fra den nordlige sørute til Den Persiske Golf.

Et symbol på en positiv udvikling på trods af frygtelig uretfærdighed er det nye afghanske godstogs succes, som forlod Herat for to dage siden på vej gennem Iran til sin destination i Mersin i Tyrkiet. I en pressemeddelelse fra det afghanske jernbaneministerium hedder det, at dette tog er den første eksport-forsendelse af mineralmalm til Tyrkiet. Der har ikke kørt et sådant tog i fem år. Det transporterer 1.100 tons talkum.

Disse initiativer til forbindelser og gensidig fordel kommer fra det samme udsigtspunkt som udviklingsprincippet bag "Oase-planen". Nødvendigheden af at kæmpe for det, fremgår af faren fra det vanvittige pres for mere krig og blodprofit til det militærindustrielle og finansielle kompleks.

I dag førte den britiske premierminister Rishi Sunak personligt an i kampen. Han tog til Polen, hvor han proklamerede, at Storbritannien vil sende yderligere 620 millioner dollars i militær støtte til Ukraine. I morgen er han i Berlin, hvor han mødes med forbundskansler Olaf Scholz og med NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg. Den britiske forsvarsminister Grant Shapps var begejstret for de britiske våben til Ukraine: "Denne rekordstore pakke med militær hjælp vil give præsident Zelenskyj og hans modige nation mere af det udstyr, de har brug for til at smide Putin ud og genoprette fred og stabilitet i Europa."

Den Internationale Fredskoalition (IPC), som Schiller

Instituttets leder, Helga Zepp-LaRouche, har taget initiativ til, spiller en afgørende rolle som drivkraft for "Oase-planen", en idé og handling for en ny økonomisk og sikkerhedsmæssig verdensarkitektur. I IPC's invitation til det ugentlige fredagsmøde, som blev sendt i dag, står der: "Da vi startede de ugentlige IPC-møder for næsten et år siden, gjorde vi det for at forene de forskellige elementer i fredsbevægelsen i alle lande ud fra den tanke, at så længe de forskellige grupper og organisationer forbliver adskilt, vil de ikke være stærke nok til at overvinde den tiltagende krigsfare. Vi har gjort betydelige fremskridt ved at forene forskellige elementer, i alt omkring 1500 forskellige individer og repræsentanter for institutioner, som er aktive i kampen for fred, men det er tydeligvis ikke nok. For nylig gennemførte Schiller Instituttet en meget vellykket online-konference, hvor Oase-planen for et omfattende økonomisk udviklingsperspektiv for hele Sydvestasien blev præsenteret, men den strategiske situation nærmer sig et punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage...

"Vi opfordrer jer derfor til ikke kun at deltage i det kommende møde på fredag, men at række ud til alle jeres venner, samarbejdspartnere og relevante institutioner for at slutte jer til os og drøfte fælles handlinger for at overvinde faren for at glide ind i Tredje Verdenskrig i den nærmeste fremtid. Hvis fredsbevægelsen forbliver splittet, vil vi ikke være stærke nok. Hvis vi står sammen, kan vi flytte bjerge."

Foto: Credit: C-SPQN

Hvad er krigens sold?

21. april 2024 (EIRNS) – USA's regering sætter alt ind på krig. Udenrigsministeriet nedlagde veto mod en resolution fra FN's Sikkerhedsråd om optagelse af staten Palæstina i FN, selvom 140 nationer anerkender Palæstina som en stat – USA gjorde dette for at støtte Israels krig for at affolke Palæstina. I mellemtiden stemte den amerikanske kongressen for at udstede endnu 100 milliarder dollars i amerikansk statsgæld for at kunne levere yderligere krigsmateriel til Ukraine, Israel og Taiwan. Og den gav igen fuldmagt til overvågning, uden dommerkendelse, af amerikanere, der kommunikerer med udenlandske kontakter. Hvorfor uden dommerkendelse, uden det 4. forfatningstillæg? Den republikanske senator Lindsey Graham sagde til det spørgsmål på Fox News Sunday: "Vi er i krig! De kommer for at slå os alle sammen ihjel!".

Medierne genlyder af ros til Kongressen for at udvise "ansvarsfuldt tværpolitisk samarbejde" om krig, krig og flere udgifter til krig. Milliardærerne, som finansierer valget af disse tværpolitiske krigsmagere, er glade.

Men hvad får USA og dets befolkning ud af at udstyre og finansiere den konstante krig? Republikaneren Paul Gosar fra Arizona, en af dem i Repræsentanternes Hus, der stemte "nej", udtrykte det på denne måde: "Jeg er vred over, at Kongressen og Joe Biden ikke tøver med at finde yderligere 60 milliarder dollars til et korrupt land, men er ligeglade med, at inflationen er 19% højere, siden Biden tiltrådte, benzin koster omkring 4 dollars pr. gallon i hele landet, ... renten på et boliglån er 8%, vores veje og broer er i forfald, vores statsgæld er på 34 billioner dollars, reallønnen er faldende..."

USA kan ikke opbygge statsgæld på denne måde uden at forårsage inflation og højere renter i hele verden; IMF har lige indrømmet det. Det medfører, at udviklingslån og bistand til

de fattigste lande skæres ned, at fattigdommen stiger, og at millioner emigrerer for at finde underbetalt arbejde i Europa og USA. Det gør det sværere og sværere for finansministeriet at finansiere USA's gæld, som ser ud til at være ude af kontrol. Alt dette for at føre krige, der dræber hundredtusinder, truer med verdenskrig og forsøger at "ruinere" den voksende BRIKS-gruppe af industrialiserede nationer.

Formanden for Repræsentanternes Hus, Mike Johnson fra Louisiana, sagde, at den seneste krigsfinansiering "bliver her". Han mente, at det inkluderer enorme udlæg til de store våbenproducenter som Raytheon, Boeing osv. Men som lederen den 21. april i {EIR Daily News} spørger: "Hvad bliver her", når krigsbudgettet er på 1 billion dollars om året, og det årlige budgetunderskud alt i alt er på over 2 billioner dollars?

Al den gæld bliver lige her, på Wall Street, hvor spekulanter opkøber den til derivatvæddemål, der truer med at få den til at eksplodere. Selve krigen foregår her, i form af masseskyderier, som kommer i de grusomme nyheder hver dag. Nedskæringer rammer den økonomiske infrastruktur, skoler og hospitaler.

Men vi bør ikke kun tænke på de dårligheder, vi har, men også på den velsignelse, vi går glip af. Hvis USA gik med i store projekter for at skaffe ferskvand, strøm, transport, boliger og sundhedspleje til underudviklede nationer, kunne det skabe fred gennem udvikling. Det er det princip, som Schiller Instituttets "Oase-Plan" for Sydvestasien repræsenterer.

[Denne video] (<https://youtu.be/7TvJt6nlYpI>) har højdepunkter fra Schiller Instituttets "Oase-Plan"-konference den 13. april, hvor støtten til planen begyndte at vokse fra diplomatiske repræsentanter fra en håndfuld nationer.

De er vores allierede, når vi går i spidsen for fred gennem udvikling.

Det vil føre til god vilje, gode jobs, der skaber kapitalgoderne til de udviklingsprojekter, vi investerer i, og glæden ved at gøre godt.

The U.S. Congress voted \$100 billion for wars. Credit: Official White House Photo by Lawrence Jackson

Washington bliver stadig mere isoleret og vanæret; nu er det tid til borgernes lederskab

Ikke korrekturlæst

20. april 2024 (EIRNS) – Stærke reaktioner af foragt for USA kommer frem internationalt for den skammelige eneste stemme, USA afgav i FN's Sikkerhedsråd den 18. april, imod resolutionen om, at staten Palæstina skal optages i FN som medlemsnation, støttet af 12 af de 15 medlemmer af Sikkerhedsrådet (med Storbritannien og Schweiz, der undlod at stemme). Dette var en særlig ministersession, og ledere fra over 40 nationer fra hele verden kom personligt for at tale, og de fleste af dem perspektiverede, hvordan en palæstinensisk stat vil bidrage til betingelserne for at afslutte blodbadet i Gaza, åbne vejen for udvikling og endelig skabe sikkerhed i regionen. Der er allerede 140 nationer, som har anerkendt den palæstinensiske stat.

Men Washington siger NEJ.

Det kinesiske udenrigsministeriums talsmand Lin Jian udtalte i

går om USA's veto: "Historien og verdens folk vil ikke glemme denne samvittighedsløse handling."

Der er mange lignende udtalelser. Allerede før afstemningen den 18. april sagde den indiske seniordiplomat (pensioneret) M.K. Bhadrakumar: "Det internationale samfund forstår udmærket det hykleri og den notoriske dobbeltmoral, der kendetegner amerikansk diplomati." Han henviste specifikt til USA's forsøg på at få andre nationer til at underskrive en fælles erklæring mod Iran for at angribe – ikke gengælde – Israel. Erklæringen omfattede kun 47 andre nationer ud over USA og Israel, da den blev offentliggjort den 17. april, og der var slet ingen nationer fra Afrika eller Central- og Sydøstasien.

I dag fulgte så endnu en skammelig og meget farlig afstemning i USA. Repræsentanternes Hus stemte for at godkende 95 milliarder dollars i militær og relateret amerikansk finansiering til Israel, Ukraine, Taiwan og et fjerde lovforslag, der bemyndiger mange ting, fra sanktioner mod Iran til forbud mod amerikanske penge til UNRWA, til fornyet bemyndigelse af den berygtede Foreign Intelligence Surveillance Act – Big Brothers indenrigspolitiske kontrolmekanisme.

Fordelingen er 61 milliarder dollars til Ukraine, 26 milliarder dollars til Israel, 8 milliarder dollars til Indo-Stillehavsområdet og resten til den anden lov om "national sikkerhed". Senatet vil nu tage disse tiltag op den 23. april – måske endda i en alt-for-en afstemning, sagde Senatets flertalsleder Chuck Schumer (D-NY) efter dagens behandling i Repræsentanternes Hus.

Både præsident Biden for Demokraterne og formanden for Repræsentanternes Hus, Mike Johnson, for Republikanerne, roste straks og ekstatisk dagens afstemning i Repræsentanternes Hus, som har været udsat i mange måneder, på den mest hovedløse og distancerede måde. Biden sagde, at afstemningen "besvarer historiens kald." Det er et "klart budskab om styrken af

amerikansk lederskab på verdensscenen." Johnson roste afstemningen i Repræsentanternes Hus for at følge, hvad han kaldte "et gammelt militært ordsprog": "Send kugler til konfliktzoner i udlandet i stedet for vores egne tropper."

Johnson tilføjede selvtilfreds, at 80% af de nye amerikanske midler til Ukraine vil blive brugt hjemme på at genopfylde militære lagre. Han sagde om de statslige udgifter: "De bliver her."

Hvad betyder "blive her" for den amerikanske økonomi? Det betyder blodige profitter til det militær-finansielle kompleks og ødelæggelse af befolkningens eksistensmuligheder. Tag en hvilken som helst stat, og man vil se det samme. I Iowa, en førende landbrugsstat, er den eneste sektor i fremgang Army Munitions Factory nær Burlington, hvis udvidelse er blevet finansieret af forsvarsministeriet for at øge produktionen af 155 mm ammunition. Landbrugsindkomsten forventes at falde med 40% i 2024. Iowas hospitaler, plejehjem og andre institutioner er i problemer og lukker ned; skolerne kan ikke finde lærere; broerne er i forfald; elektriciteten kommer for over halvdelen vedkommende fra vindmøller og er upålidelig. I denne uge underskrev Iowas guvernør Kim Reynolds et lovforslag, der tillader lærere og administratorer i offentlige skoler at bære våben som beskyttelse.

Kuglestøderne skal væk. "Der er en grænse for tyrannernes magt." Nu er tiden inde til borgerlederskab for statsmandskunst og kultur, og der er initiativer af alle slags, fra aktivering på universiteter i hele USA til de økonomiske protester fra landmænd i Europa.

I Israel fandt der i dag overlappende demonstrationer sted op til 55 steder, herunder i Tel Aviv, Be'er Sheva, Caesarea og Haifa, hvor nogle krævede tidlige valg for at afsætte Netanyahu, mens andre insisterede på, at han indgik en aftale om at få gidslerne hjem. Den palæstinensiske præsident Mahmoud Abbas sagde i dag, at han vil "genoverveje" at opretholde

forbindelserne med USA.

I går mødtes hundredvis af mennesker fra mange lande i Istanbul for at lægge de sidste planer for " Frihedsflåden" med hjælp til Gaza, som efter planen skal afgå fra Tyrkiet i næste uge. Deres pressemeddelelse lød i går, at den "har til formål at bryde Israels ulovlige belejring af Gaza og kræve en øjeblikkelig våbenhvile for at redde tusindvis af palæstinenserers liv."

I FN er der fortilfælde og mekanismer til at tage nødvendige politiske tiltag op i Generalforsamlingen, når FN's Sikkerhedsråd bliver undergravet på den måde, som USA gør. Med flere nationer, der fungerer som en del af Den Globale Majoritet, kan der skabes betingelser for internationalt samarbejde, selv i FN. I betragtning af faren for, at konflikter udvikler sig til regionale, generelle og atomare krige, er der et påtrængende behov for handling fra hver enkelt.

Slut dig til den Internationale Fredskoalition, der blev startet for 10 måneder siden af Helga Zepp-LaRouche, leder af Schiller Instituttet, for " Oaseplanens" tilgang til fred gennem udviklingsperspektivet.

U.S. Representative to the United Nations Robert Wood rejects Palestian Statehood. Credit: UN Photo

"Retfærdighed er uundgåelig": Et revolutionært øjeblik i FN

Ikke korrekturlæst.

19. april 2024 (EIRNS) – Den 19. april 1775 markerer for mange den “officielle begyndelse” på den amerikanske revolution: slaget ved Lexington-Concord – “skuddet, der blev hørt over hele verden”. Den 18. april, 249 år senere, blev der foretaget en “afstemning, der blev hørt over hele verden” i FN’s Sikkerhedsråd. Algeriet, Frankrig, Slovenien, Malta, Guyana, Ecuador, Sierra Leone, Mozambique, Japan, Republikken Korea, Rusland og Kina tog skridt til at anerkende Palæstina som et statsligt medlem af De Forenede Nationer. Det var en stemme, der blev hørt over hele verden, på vegne af menneskelig frihed, retfærdighed og lighed. Der var to tvivlere, Storbritannien og Schweiz, som undlod at stemme. Kun USA modsatte sig Palæstinas medlemskab i en afstemning, der vil blive husket som en skændsel. Fordi USA er et permanent medlem af Sikkerhedsrådet, forhindrede denne ene stemme resolutionen i at gå igennem.

Det er dog ikke afslutningen på historien. Francis Boyle, advokat i international ret, blev på et tidligere møde i Den Internationale Fredskoalition spurgt om, hvad FN’s medlemmer kunne gøre, hvis et permanent medlem af FN’s Sikkerhedsråd hele tiden nedlagde veto mod resolutioner, og han mindede om, at USA under Koreakrigen selv havde indført en foranstaltning for at omgå denne praksis fra Sovjetunionens side. Som et resultat heraf vedtog FN den 3. november 1950 Generalforsamlingens resolution 377, “Uniting For Peace”-resolutionen. Denne foranstaltning “beslutter, at hvis Sikkerhedsrådet, på grund af manglende enstemmighed blandt de permanente medlemmer, undlader at udøve sit primære ansvar for opretholdelsen af international fred og sikkerhed i ethvert tilfælde, hvor der synes at være en trussel mod freden, brud på freden eller aktiv aggression, skal Generalforsamlingen straks overveje sagen med henblik på at fremsætte passende anbefalinger til medlemmerne om kollektive foranstaltninger, herunder, i tilfælde af brud på freden eller aktiv aggression, brug af væbnet magt om nødvendigt for at opretholde eller genoprette international fred og sikkerhed.”

Kun USA – eller rettere det militær-finansielle kompleks, som i stigende grad har overtaget USA siden mordet på John F. Kennedy – modsatte sig anerkendelsen af Palæstina. Den fordrejede forklaring, som USA's viceambassadør Robert Wood afgav på nej-stemmen, var i virkeligheden, at det var på grund af USA's støtte til en palæstinensisk stat og en tostatsløsning, at nej-stemmen blev afgivet! "Vi har også længe været klar over, at forhastede handlinger her i New York, selv med de bedste intentioner, ikke vil opnå en stat for det palæstinensiske folk. Som medlemmer af Sikkerhedsrådet har vi et særligt ansvar for at sikre, at vores handlinger fremmer international fred og sikkerhed og er i overensstemmelse med kravene i FN-pagten. Som det fremgår af optagelseskomitéens rapport, var der ikke enstemmighed blandt komitéens medlemmer om, hvorvidt ansøgeren opfyldte kriterierne for medlemskab som beskrevet i artikel 4 i FN-pagten. For eksempel er der uafklarede spørgsmål om, hvorvidt ansøgeren opfylder kriterierne for at blive betragtet som en stat.

(Bemærk, at 140 nationer verden over allerede anerkender Palæstina som en stat) Vi har længe opfordret Det Palæstinensiske Selvstyre til at gennemføre de nødvendige reformer for at hjælpe med at etablere de egenskaber, der skal til for at blive en stat, og vi bemærker, at Hamas – en terrororganisation – i øjeblikket udøver magt og indflydelse i Gaza, som er en integreret del af den stat, der tænkes på i denne resolution." Wood kunne lige så godt have hævdet, at "eftersom den nuværende israelske regering har nægtet at acceptere den palæstinensiske stat, er USA imod at anerkende den."

Og hvad mener man i Israel om dette spørgsmål? Den 25. marts, på et møde arrangeret af University of Virginias Miller Center of Public Affairs, fortalte Nimrod Novik, tidligere udenrigspolitisk seniorrådgiver for Nobels fredsprismodtager og Israels premierminister Shimon Peres, sit publikum: "To-

statsløsningen er uundgåelig. Ikke fordi vi ønsker det; ikke fordi palæstinenserne fortjener lige rettigheder, hvilket de gør – men jeg er i denne sag for Israel, ikke for nogen andre; men fordi disse to folk ikke kommer til at leve lykkeligt under samme tag, medmindre én ting sker. Enten vil vi israelere give alle palæstinensere lige rettigheder og blive en minoritet i vores eget land, hvilket vi ikke vil gøre; eller også vil palæstinenserne for evigt acceptere at leve uden lige rettigheder, hvilket jeg vil påstå, at den første intifada og den anden intifada og, Gud hjælpe os, den tredje intifada vil bevise, at det er urealistisk.”

Helga Zepp-LaRouche, efter at have set Noviks bemærkninger ved afslutningen af det 46. møde i dagens Internationale Fredskoalition, erklærede: “Hele konceptet med Oase-planen er netop for altid at afbryde denne cyklus af intifada-hævn. Hele pointen er, at hvis der ikke er retfærdighed i at tillade en tostatsløsning og fuldt ud lige rettigheder og ret til udvikling for alle, så vil volden fortsætte. Den eneste måde, man kan afbryde det på, er ved at følge den Westfalske Freds tilgang, hvilket vil sige, at hvis man læser de principper, de kom frem til efter fire års forhandlinger, så var det første eller andet princip, at for fredens skyld skal alle ting, der er begået af den ene eller den anden side, glemmes eller lægges til side. Man kan ikke glemme dem, men de skal holde op med at være en faktor i det, man gør i dag.

“Det virker meget svært, for efter alle disse forfærdelige ting, der er blevet gjort mod folk, virker det næsten følelsesmæssigt umuligt at sige, at man er nødt til at gøre en ende på det, at man er nødt til at trække en streg og gå over til en helt anden tilstand – nemlig fælles udvikling og gensidig fordel. Men hvis man tænker over det, vil jeg opfordre folk til at tænke sig grundigt om. Medmindre man siger, at nok er nok, så har begge sider begået forbrydelser. Vi tæller ikke nu, hvem der begik flest forbrydelser, for hvis man bliver ved med at tælle, hvad den ene eller den anden side

gjorde, vil krigen fortsætte for evigt. Jeg vil ikke nu placere alt på den samme regning for skyld eller lignende, men man er nødt til at foretage dette intellektuelle spring. Man bliver nødt til at skifte og lægge fortiden bag sig og have en smuk vision for fremtiden, som giver håb til alle deltagerne i konflikten.”

Så kampen skal nu flyttes fra Sikkerhedsrådet til Generalforsamlingen. Syv medlemmer af Sikkerhedsrådet er nødvendige for, at en sådan flytning kan ske. Schiller Instituttets FN-repræsentant Richard A. Black rapporterede, at Palæstinas repræsentant, ambassadør Riyad Mansour, talte efter afstemningen om Gazas umistelige rettigheder, en idé, som USA netop havde stemt imod. På et tidspunkt kunne ambassadøren, der var så bevæget, ikke fortsætte. “Der var dødstille. Og kameraet skiftede til repræsentanten fra Malta, som på det tidspunkt tørrede en tåre væk fra sit øje. Og så fortsatte han og sagde: ‘Retfærdighed for Palæstina er uundgåelig’.” Det er ord, der i dag høres over hele verden, og som på deres egen måde er lige så kraftfulde som det skud og det øjeblik i Lexington-Concord for 249 år siden.

Foto: The Battle of Lexington and Concord, April 19, 1775

Vil du være den voksne i rummet?

Ikke korrekturlæst

18. april 2024 (EIRNS) – Medmindre den grundlæggende modsigelse, der manifesterer sig i konflikter som den mellem NATO og Rusland eller drabene i Gaza, bliver adresseret, er en varig fred umulig. En smule “gode nyheder” kan dukke op fra

dag til dag, og de kan udgøre et omdrejningspunkt for at ændre historiens gang, men grundlæggende er situationen præget af en voksende fare.

Breaking: Israel har her til morgen angrebet en militærbase i Isfahan i det centrale Iran med tre droner. Isfahan er hjemsted for en del af Irans militær- og atomfaciliteter.

Mens afstemningen i Sikkerhedsrådet om palæstinensisk medlemskab af FN overraskende nok mislykkedes (på grund af et amerikansk veto), afspejler det faktum, at tolv nationer stemte for resolutionen på trods af intens amerikansk lobbyisme, potentialet for en grundlæggende forandring i verden. Rusland hylkede de tolv støttende stemmer (Storbritannien og Schweiz undlod at stemme) som udtryk for et historisk niveau af global støtte til det palæstinensiske folk, men advarede om, at USA's veto øgede risikoen for krig. Brasilien rejste spørgsmålet om økonomisk udvikling som en nødvendig forudsætning for en varig fred. I mellemtiden nedgjorde Israel skamløst Sikkerhedsrådet som et "terroristråd" og takkede USA's præsident Joe Biden for at anerkende "sandheden".

Israel fortsætter med at planlægge sin reaktion på Irans reaktion på Israels bombing af Irans diplomatiske faciliteter i Damaskus. Iran har advaret om, at hvis Israel angriber Irans atomanlæg, vil Israels egne atomanlæg blive et direkte mål. Israels foretrukne kurs, optrapning for at undgå politisk og følelsesmæssig konfrontation med deres dystre militære og moralske fiasko i deres seks måneder lange krig, bringer verden til afgrundens rand og øger risikoen for en bredere regional konflikt, der endda kan føre til indsættelse af Israels uerklærede, men meget reelle atomvåben.

Man kan håbe, at det ikke kommer så vidt. Men kan man stole på, at Netanyahu vil reagere fornuftigt? Kan Joe Biden (eller hvem der nu fører USA's politik)?

Et nødvendigt skridt for at opnå politisk modenhed er at indse, at der på de højeste ledelsesniveauer i den udvidede transatlantiske verden simpelthen ikke er nogen voksne i lokalet.

Det faktum, at vi drukner i et morads af "vildledere" som Joe Biden, Mike Johnson, Ursula von der Leyen, Olaf Scholz og David Cameron, skyldes, at borgerne ikke selv tager ansvar for at udarbejde – og realisere – en vision for de næste halvtreds års liv på denne planet og videre frem. Hvor meget mental energi er blevet spildt på smålige og irrelevante sidespørgsmål, mens økonomierne i NATO-land er blevet mere finansialiserede, mere grønne og mindre produktive? Hvordan er sekundære sociale spørgsmål blevet brugt til at splitte folk og optage vores tanker, mens løftet om Sovjetunionens fald gik tabt i bestræbelserne på at opretholde det anglo-amerikanske hegemoni, selv på bekostning af atomkrig?

Mod denne tendens til snæversynet tænkning har LaRouche-bevægelsen fastholdt et fokus på de mest nødvendige begreber, uanset om de overhovedet blev anerkendt som tidens problemer. I dag er Verdenslandbro-konceptet, som Schiller Instituttet promoverer, allerede ved at blive en realitet. I dag viser Oasis-planen, som Lyndon LaRouche promoverede for et halvt århundrede siden, vejen frem for Mellemøsten. I dag må LaRouche-bevægelsens betoning af det moderne angloamerikanske finansimperium som drivkraften bag konflikter, herunder at sætte scenen for endeløse kampe i Mellemøsten, finde større forståelse i verdenssamfundet. Det kollapsende transatlantiske finanssystem er den førende drivkraft bag konflikter. Vil det blive reorganiseret, og på hvilket grundlag?

I dag arbejder LaRouche-kandidaterne Diane Sare og Jose Vega sammen med hold af frivillige på at samle underskrifter for at få sig selv og disse ideer på stemmesedlen.

Vil du tage ansvar for fremtiden? Vil du være den voksne i lokalet?

U.S. Representative Robert A. Wood vetoes the UN Resolution on Palestine. UN Photo/Manuel Elias

“Handling, og det skal være NU

Ikke korrekturlæst

15. april 2024 (EIRNS)-Helga Zepp-LaRouche understregede i to diskussioner med kolleger mandag, at det i denne potentielt katastrofale verdenssituation er afgørende, at referatet fra Schiller Instituttets konference i lørdags, ”Oase-planen: LaRouche-løsningen for fred gennem udvikling mellem Israel og Palæstina og for hele Sydvestasien”, bliver gjort tilgængelig i et komprimeret format inden for 48 timer. I FN vil der i de kommende dage være diskussioner, som kan vise sig at blive skelsættende. Schiller Instituttet præsenterede udførligt Lyndon LaRouches indsigt, som stadig er kontroversiel for mange, at en omfattende fysisk-økonomisk løsning enten må ledsage eller gå forud for ethvert effektivt forslag til løsning af befolkningskrigene i Ukraine og i Gaza/Vestbredden.

Denne “seismiske” begrebsændring skal indsættes i den kommende debat om krig eller fred, som nu finder sted, både i FN og i gaderne og hjemmene i den transatlantiske del af verden. Det kan gøres ved at bringe kraften i det budskab, som konferencens 15 oplægsholdere leverede, i form af et komprimeret format til islamiske nationer, BRIKS-Plus-nationer, til producenter af industrielt udstyr og til millioner af såkaldte “no future”-unge. Vi må fremkalde et hurtigt holdningsskift i USA og Europa, et skift, der har effekt som et politisk skift, og som det Globale Flertal kan

reagere positivt på. Økonomisk udvikling som for eksempel i den fælles internationale genopbygning af Gaza, udført som en del af en nyligt anerkendt palæstinensisk stat, ville være en revolutionerende, men ikke helt uhørt handling. Genopbygning efter krig, inklusive det, der blev gjort i Tyskland og Japan efter den bittert udkæmpede Anden Verdenskrig, viser, at "mennesket kan være så stort, som det vil."

Nogle militærekspertter [heriblandt Scott Ritter] har påpeget, at Irans svar på Israels angreb på deres ambassade i Syrien viste, at Iran rent faktisk kan trænge igennem det højt profilerede Iron Dome "skjold" – selv hvis USA, Storbritannien og andre nationer tilslutter sig Israels forsvar. Ifølge disse eksperter gav Iran Israel og USA 72 timers varsel, netop for at holde tabene på et minimum. Iran brugte derefter droner til at aktivere de israelske radarsystemer; krydsermissiler til at identificere de israelske affyringsrampers position (ved at tvinge Israel til at skyde på dem); og ballistiske missiler til rent faktisk at ramme flere steder – to luftbaser i Negev-ørkenen og israelske luftforsvarsanlæg...

Men Ritters artikel hedder "Aprils missiler", en omskrivning af titlen på Barbara Tuchmans berømte studie af Første Verdenskrig, Augusts kanoner. Den tåbelige, ubønhørlige glidebane ind i verdenskrigen i august 1914 var begyndt mere end to årtier tidligere og blev, som i dag, benægtet af de herskende eliter som værende "deres hensigt". Men som økonomen og statsmanden Lyndon LaRouche sagde, da han beskrev oprindelsen til Første Verdenskrig og Anden Verdenskrig (som i sig selv var en direkte følge af den forrige verdenskrig): "Briterne forregnede sig i deres uendelige visdom."

Briterne lærte intet af deres fejltagelser. Den samme imperiale dårskab, som fik dem til at udløse Første Verdenskrig, blev endnu mere rodfæstet ved krigens afslutning, som det fremgik af Versailles-traktaten fra 1919, som den britiske John Maynard Keynes kaldte "en tyveårig våbenstilstand". Resultatet var 100 millioner døde på

verdensplan, selv uden brug af atomvåben helt til det sidste. Se Tony Blair, David Cameron, Boris Johnson eller Kong Charles i øjnene. Kan nogen seriøst tro, at en "fredsløsning" kan komme fra nogen af disse mennesker eller deres amerikanske håndlangere?

For kun en uge siden, i forbindelse med den totale solformørkelse, kiggede millioner af mennesker indirekte ind i solens "øje". For dem, der befandt sig på de respektive "nulpunktssteder", fik det karakter af "en religiøs oplevelse", som en læge udtrykte det, da han beskrev, hvad der var sket. "Jeg beskriver aldrig noget på den måde, men det er det eneste, jeg kan komme i tanke om, som indfanger den måde, det fik mig og min familie til at føle på." Vores opgave er at gribe ind ved hjælp af Oase-planen på en sådan måde, at afgørende grupper af mennesker, og derefter måske hele nationer, udvikler evnen til at se menneskeheden fra det udsigtspunkt, som mange opdagede i sidste uge. Det var det udsigtspunkt, hvorfra økonomen Lyndon LaRouche formulerede sin Oase-plan.

"Zoom ind, som fra en rumstation i kredsløb, på fortidens og nutidens økologi i denne region af verdens biosfære. Lad os i vores fantasi se den langtrækkende historiske proces med afsmeltningen af den store eurasiske gletsjer i intervallet fra omkring 19.000 år siden, hvor havniveauet var cirka 400 fod under det nuværende. Se udviklingen i Middelhavsområdet i løbet af de følgende årtusinder. Følg den senere fase med stor udtørring af de engang så rige ørkenområder i Sahara, Golfen og Centralasien. Ud fra dette panorama over en længere periode bliver vi på den mest nyttige måde mindet om en kendsgerning, vi allerede kender: at den mest kritiske af de strategiske økonomiske faktorer i Mellemøsten som helhed i dag ikke er olie, men ferskvand."

Det er den metode, som Diane Saxe og Jose Vegas uafhængige kampagner har gjort sig til talsmænd for. Det er den metode, som Schiller Institutets Oase-konference går ind for. Og det

er den metode, der kan genskabe selvstyre, baseret på princippet om den almene velfærd, i de fejlslagne stater i den transatlantiske verden. Som LaRouche sagde: "Indholdet af politik er den metode, hvormed den bliver udformet."

Photo by NASA / Unsplash

Udvikling af 'Oaseplanen': Et kapløb om menneskehedens overlevelse

Ikke korrekturlæst

14. april 2024 (EIRNS) – Gennem hele sin kampagne for "'Oaseplanens" idé om fred gennem udvikling for at stoppe krigen i Sydvestasien, har Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche advaret om, at hvis krigen spreder sig til Iran, er faren for verdenskrig overhængende. Det er nu sket. Nu haster det med at få nationerne med på det udviklingsprincip, som Oase-planen repræsenterer, og med at mobilisere amerikanerne til at bryde med den krigspolitik, som USA's politiske fraktioner fører.

USA bærer ansvaret for dette udbrud af krig mellem Iran og Israel. Ved at vælge konsekvent at smile sig igennem Israels ulovlige, provokerende og fatale bombning og ødelæggelse af Irans diplomatiske faciliteter i Damaskus den 1. april – og endda nægte at anerkende, at en iransk diplomatisk facilitet var blevet angrebet – gav Biden-administrationen og dens "allierede og partnere" ikke Iran nogen mulighed, intet "dække" for en nedtrapning; Iran kunne ikke pege på nogen modstand mod Israels ulovlige angreb, bortset fra et

modangreb, som de selv måtte foretage. USA skyndte sig derefter med sine embedsmænd, styrker og våben for at støtte Israel og friste Bibi Netanyahu til at sprede sin krig og lægge pres på Kongressen for at give Ukraine 60 milliarder dollars til NATO's krig mod Rusland.

Derfor er det et afgørende fremskridt i dette kapløb om menneskehedens overlevelse, at Schiller Instituttets internationale konference i weekenden mødte flere nationers respekt og påskønnelse af Oaseplanen. To palæstinensiske ambassadører blev engageret af Helga Zepp-LaRouche i en omfattende dialog om LaRouche-planen og gav den deres største respekt, mens de fastholdt deres forskellige synspunkter på det afgørende spørgsmål, om en sådan udvikling virkelig kan bringe varig fred snarere end kun at følge af fred. En russisk diplomatisk repræsentant ved FN støttede udtrykkeligt Oaseplanen i forberedte bemærkninger; ambassadøren fra Hviderusland kommenterede, at "jo mere man ser på den, jo mere vokser den på én."

Repræsentanter for den private sektor inden for vandteknik og byggeri fra USA og europæiske lande debatterede principperne for Verdens landbroen eller BRIKS Bælte og vej-udvikling.

De allierede New York-kampagner for LaRouche-uafhængige Diane Sare til det amerikanske senat og Jose Vega til den amerikanske kongres fra Bronx, der begge er ved at blive kendt nationalt og endda internationalt som dristige intervenienter for fred og økonomisk fremgang, er nu i centrum for at tvinge USA's politik til at ændre sig. Begge stiller op mod fortalere for en krigspolitik mod Rusland og Kina samt i Sydvestasien. Al støtte til dem er støtte til en amerikansk drejning mod et nyt paradigme: "store projekter" som Oaseplanen; omlægning af militær produktion til økonomisk infrastruktur, udforskning af rummet, samarbejde om videnskabelige grænser.

Bemærk en klage, der blev offentliggjort søndag i Wall Street Journal med titlen "America's Bonds Are Getting Harder To

Sell”, og som fortæller historien om de seneste statslige auktioner over langfristede amerikanske obligationer – auktioner, der har varieret fra blot dårlige til forfærdelige.

Så længe USA fortsætter med at forfølge Londons imperiale opgave med at “ødelægge” BRIKS-gruppen af nationer med krig og økonomisk krigsførelse, ødelægger det i stedet sig selv og bliver en forhenværende stor supermagt, der står over for sammenbruddet af sin egen ubetalelige gæld. Amerikanerne er nødt til at gøre noget for at stoppe dette.

Diagram over Oasis-planen for Sydvestasien. Kredit: Schiller Instituttet

At bygge en oase af håb i en ørken af fortvivlelse

Ikke korrekturlæst

12. april 2024 (EIRNS) – Dagens møde i Schiller Instituttet, “Oaseplanen: LaRouche-løsningen for fred gennem udvikling mellem Israel og Palæstina og for hele Sydvestasien” er motiveret af følgende begrebsmæssige præmis, som Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche sagde i går i sin åbningstale til det 45. fredagsmøde i træk i Den Internationale Fredskoalition: “Men det er meget klart, at medmindre vi når frem til det, vi har diskuteret lige fra begyndelsen – et nyt paradigme, hvor vi overvinder geopolitik med en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der inkluderer alle lande på planeten – vil scenarierne, eller stederne for den potentielle krig, bare skifte fra det ene krisested til det næste, indtil vi har en helt anden tilgang til verdenspolitik.

“Så længe det ikke er tilfældet, er der fare for, at tingene kan komme ud af kontrol meget hurtigt. En højt placeret person, som vi talte med for nylig, sagde: “Ja, du har helt ret. I bedste fald er vi uger fra en eksplosion og en katastrofe. Jeg synes, at det bør give næring til vores bestræbelser på virkelig at kæmpe for en fredsløsning, som skal være retfærdig for alle parter, for læren fra Den Westfalske Fred er, at medmindre den er retfærdig, og medmindre den tager hensyn til alles interesser, kan den ikke fungere.”

Fred kan synes at være umulig for nogle, men “Et formål, som en højere fornuft har udtænkt, at menneskers lidelser presser på, ti tusind gange besejret, må aldrig opgives.” Som præsident John F. Kennedy sagde på American University den 10. juni 1963: “Vores problemer er menneskeskabte – derfor kan de løses af mennesker. Og mennesket kan være lige så storsindet, som det ønsker. Intet problem i menneskets skæbne ligger uden for menneskets rækkevidde. Menneskets fornuft og ånd har ofte løst det tilsyneladende uløselige – og vi tror på, at de kan gøre det igen.”

Optimisme er et videnskabeligt princip. JFK beviste det og sørgede for det med den bemandede Apollo-mission til Månen i 1960'erne – et uhyrligt krav til ikke bare USA, men til menneskeheden selv, men et krav, der blev opfyldt efter planen inden for det årti, hvor det blev foreslået. I dag kræver vor tids “Apollo-projekt” en optimisme, som ikke kan udledes af krig. Det kræver et, to, mange “oaseprojekter” for verden, designet som det tilsyneladende umulige, men faktisk helt gennemførlige projekt, der blev stillet for Sydvestasien. Optimisme på menneskehedens vegne er i den forstand både emnet og det organiserende princip for dagens konference.

Det 21. århundredes “Apollo-projekt” er afslutningen på kolonialismen og dens afledte sygdomme “fattigdom, hungersnød, sygdom og selve krigen.” Det er en opgave, som størstedelen af verden allerede har forpligtet sig til. Det er gennem

anvendelse og frigørelse af de teknologiske kræfter og kreative videnskabelige og kunstneriske evner i verdens nationer, herunder gennem fælles missioner til Månen og Mars og på Jorden; gennem "hurtig" fælles udvikling af kernefusionsenergi til energi, der er "for billig til at måle" og let tilgængelig for alle; og gennem bygning af nye byer og udviklingskorridorer i en verdenslandbro for første gang nogensinde, at dette kan opnås.

Dagens konference er indkaldt både på tærsklen til storhed og på kanten af udslettelse. Hvilken retning, der sejrer, vil afhænge af vores styrke til ikke bare at huske, men at legemliggøre, hvad digteren Friedrich Schiller skrev: "Et formål, som en højere fornuft har udtænkt, og som menneskers lidelser presser på for, ti tusind gange besejret, må aldrig opgives." Spøgelserne fra mange Gazaer og verdenshistoriens øjne vil holde øje med, hvilken retning vi tager.

Foto: NASA Astronaut Kate Rubins

Skabelse af betingelserne for dialog, sikkerhed, fred og udvikling i Sydvestasien

Den 11. april 2024 (EIRNS) – Denne overskrift i dagens EIR.news er titlen på åbningspanelet på den internationale online-konference lørdag den 13. april, sponsoreret af Schiller Instituttet. Dagens andet og afsluttende panel har titlen "Oase-planen: Det fysiske fundament for udviklingen af Sydvestasien."

Mens de specifikke diskussioner hovedsageligt vil fokusere på

det østlige Middelhavsområde og den større region fra det sydlige Asien mod vest til Maghreb, gælder princippet om retten til udvikling for hele verden, og det haster. Dette perspektiv er den styrende ånd i Den Internationale Fredskoalition, der mobiliserer for at besejre det Globale NATO-vanvid, der nu befinder sig i ekstreme stadier i flere dele af verden. Bemærk den stigende fare på tre fronter: Sydvestasien, Ukraine og Asien-Stillehavsområdet.

Sydvestasien: Det Hvide Hus, udenrigsministeriet, Pentagon og de store misinformationsmedier slår på tromme for udsigten til en optrappet regional krigsførelse fra et iransk modangreb pga. Israels bombning den 1. april af det iranske konsulat i Damaskus, hvilket vil føre til et fælles israelsk-amerikansk modangreb på Iran, og så fremdeles. I dag var general Michael Kurilla fra den amerikanske centralkommando i Israel, hvor han mødtes personligt med topembedsmænd fra IDF og det israelske militær for at koordinere et forsvar af Israel i tilfælde af et iransk angreb. Præsident Biden fortalte medierne på en pressekonference den 10. april, at USA's "engagement i Israels sikkerhed mod disse trusler fra Iran og dets stedfortrædere er jernhårdt. Lad mig sige det igen: jernhårdt." Udenrigsminister Blinken lovede det samme i en telefonsamtale med den israelske forsvarsminister Yoav Gallant samme dag. Bloomberg, Reuters og andre medier snakker uafbrudt om, hvornår, hvor og hvordan Iran vil slå til – gennem stedfortrædere, direkte, indirekte osv.

Den morderiske unødvendighed i denne opbygning af et krigsscenario blev i dag understreget i en erklæring fra den iranske mission ved FN i New York: "Hvis FN's Sikkerhedsråd havde fordømt det zionistiske regimes forkastelige aggressionshandling mod vores diplomatiske lokaler i Damaskus og efterfølgende havde stillet gerningsmændene for retten, ville det måske ikke have været nødvendigt for Iran at straffe dette slyngelregime."

I Gaza blev USA's "jernhårde" støtte til Israel endnu en gang

vanæret i denne uge af endnu et angreb på en nødhjælpskonvoj. En række lastbiler med UNICEF's medicinske ernæringsbehandling til spædbørn og anden humanitær hjælp blev i dag beskudt ved et checkpoint midtvejs mellem det sydlige og nordlige Gaza. Ingen nødhjælpsarbejdere blev dræbt, i modsætning til IDF's mord på syv medarbejdere fra World Central Kitchen den 1. april (samme dag som de angreb det iranske konsulat i Syrien!), men UNICEF var nødt til at afbryde missionen.

Verdenssundhedsorganisationens læge Dr. Margaret Harris fortalte medierne den 11. april, at hjælpearbejdere i Gaza hver især har mistet op til en tredjedel af deres kropsvægt i de seneste måneder på grund af manglen på mad. Hun advarede desuden om, at 1 million mennesker nu står over for hungersnød på kort sigt. Det officielle dødstal for civile i Gaza er 33.580, med mere end 76.000 sårede og tusinder af savnede.

“Hvad er tvangsforflytning og bevidst udsultning af en hel befolkning, hvis ikke et folkedrab?” Sydafrikas præsident Cyril Ramaphosa krævede at få det at vide i dag, da han talte om Vestbredden og Gaza i forbindelse med fejringen af Eid-al-Fitr, der markerer afslutningen på ramadanen. “I denne uge er det 30 år siden, folkemordet i Rwanda udspillede sig for øjnene af verden, og der blev ikke gjort meget for at stoppe drabet på 1 million mennesker,” sagde han, men Sydafrika “vil ikke sidde tilbage med armene over kors, mens endnu et folkemord bliver begået i vores levetid.” Præsidenten havde netop afsluttet et besøg i Rwanda den 7. april.

Ukraine: NATO nægter at opgive sin krig mod Rusland ved at bruge Ukraine, uanset hvad det koster i risiko for total krig, og i mellemtiden masseødelæggelse og tab af menneskeliv. I dag var Ukraines præsident Volodymyr Zelenskyj i Litauen for at mødes med lederne af de “Tre haves initiativ” (13 EU-lande ved Østersøen, Adriaterhavet og Sortehavet) i et forsøg på at skaffe mere våbenstøtte. I FN's Sikkerhedsråd i New York blev der her til morgen afholdt et særligt møde for at fordømme Rusland for “krænkelser af menneskerettighederne”. Den

russiske ambassadør, Vassily Nebenzia, fordømte sagen som "spil for galleriet", mens de nationer, der er involveret i den, ikke gør noget som helst for at anerkende virkeligheden eller historien, eller for at arbejde for en løsning på konflikten i Ukraine. Han sagde, at der den 12. april vil blive afholdt et særligt møde i FN's Sikkerhedsråd efter anmodning fra Rusland om "fred og sikkerhed".

Asien og Stillehavsområdet: USA's og Japans fælles lederskabserklæring, der blev offentliggjort efter mødet i Det Hvide Hus i går mellem præsident Joe Biden og premierminister Fumio Kishida, er et langt, krigerisk dokument, der er så ekstremt og udtrykkeligt rettet mod Kina, at Beijing udsendte protestskrivelse til både USA og Japan. I dag på det kinesiske udenrigsministeriums briefing udtalte talskvinde Mao Ning sig voldsomt imod den fælles erklæring og USA's adfærd. Blandt andet sætter dette spørgsmålstegn ved Washingtons foregivelse af at søge et stabilt forhold til Kina ved besøg af finansminister Janet Yellen og andre embedsmænd.

Beijing sendte desuden budskabet til USA om, at spille Taiwan-gambitten mod Kina ikke vil blive tolereret, og udstedte sanktioner mod to store amerikanske militærindustrielle virksomheder, General Dynamics Land Systems og General Atomics Aeronautical Systems, for at sælge militære komponenter til Taiwan. Disse virksomheders aktiver i Kina er blevet indefrosset. Ingen af deres ledere eller ansatte har tilladelse til at rejse ind i Kina.

Bag hver af disse tre arenaer for krig og folkemord ligger oligarkiets geopolitiske ideologi, hvis præmis er, at mennesker blot er dyr, der er dømt til evigt at kæmpe mod hinanden for at overleve. Denne lørdags internationale konference "Oase-planen" vil demonstrere, hvor forkert denne onde ideologi er, ved at samle mennesker af god vilje omkring opgaven med at "skabe betingelserne for dialog, sikkerhed, fred og udvikling" i Sydvestasien og overalt. Sørg for at deltage og organisere alle til at slutte sig til dig.

At besejre geopolitik med en højere vision

10. april 2024 (EIRNS) – [D]et mest effektive middel til at imødegå alvorlige uretfærdigheder og truslen om krig i dag at forene folk omkring en fælles vision for fremtiden. Selv den mest omhyggelige undersøgelse af årsagerne til den ondskab og tåbelighed, der plager nutidens menneskehed, vil være nytteløs uden en klar præsentation af et alternativ.

Kong Abdullah II af Jordan, præsident Abdel Fattah El-Sisi af Egypten og præsident Emmanuel Macron af Frankrig har sammen skrevet en kronik i en af USA's største aviser. "Krigen i Gaza og de katastrofale humanitære lidelser den forårsager må slutte nu," indleder de. "Vold, terror og krig kan ikke bringe fred til Mellempøsten. Det kan to-statsløsningen."

Macrons medforfatterskab til dette brev er bemærkelsesværdigt.

Taiwans tidligere leder Ma Ying-jeou afsluttede sit besøg på det kinesiske fastland med et møde med Kinas præsident Xi Jinping. De to ledere talte om fredeligt samarbejde, om deres fælles respekt for arven efter Sun Yat-sen og om at øge turismen og de personlige relationer på tværs af strædet, hvilket er en nøglefaktor for at skabe forståelse.

Dette besøg vil bidrage til at reducere spændingerne på tværs af strædet.

Tucker Carlson bragte i sit program den palæstinensiske lutherske præst pastor Munther Isaac fra Betlehem. Pastor

Isaac præsenterede et fordømmende billede af det totale hykleri hos de amerikanere, der bekender sig til Jesus, men handler på en måde, der er det modsatte af hans lære. Den religiøse højrefløj i USA har storslåede meninger om Israel og Gaza, sagde han, men deres synspunkter er "overfladiske" – de ved intet om situationen på stedet, intet om palæstinensisk historie eller regionens historie. Hjælper de palæstinensiske kristne med penge? Nej, sagde pastor Isaac. De giver penge til Israel og dets militær. "Vi beder om muligheden for at blive hørt," sagde han, og for at lade disse amerikanere med en "teologi" om kristen zionisme og "de sidste tider" vide, "hvor skadelig deres aktivitet er."

Dette interview kunne skabe en meget tiltrængt bevidsthed i det kristne samfund i USA, som med deres handlinger, mange af dem ubevidst, bidrager til den eksplosive situation i Israel og Palæstina.

Hvad angår Ukraine, har Kina samlet støtte i mange dele af verden til sit 12-punkts fredsforslag, og kilder har rapporteret, at et gennembrud måske er muligt. Det ville bestemt være en god nyhed, selvom en fuld sejr for freden i Ukraine kræver en ændring i USA's politik. Ved at integrere området i sit bredere koncept for samarbejdsudvikling gennem Bælte- og Vej-Initiativet, giver det kinesiske forslag en seriøs orientering mod fremtiden.

Denne uges solformørkelse fik mange langs dens bane til at løfte blikket mod himlen, undre sig sammen og dele fællesskabet i at forholde sig til andre mennesker med udgangspunkt i det, der gør os til mennesker. Må vores øjne forblive løftet mod en fremtid, der er skabt af os. Og må vi have styrken til at forblive engagerede i at skabe en fremtid, der er værdig for den menneskelige art.

Denne weekends konference om LaRouches Oase-plan vil være en storslået mulighed for at se opad, fra de mørkeste dybder, til en lys fremtid – en fremtid, der kun vil blive opnået gennem

kamp, men som kræver en fredelig hensigt.

Foto: CC/Wafa

Nicaragua sagsøger Tyskland ved Den internationale Domstol (ICJ) for medvirken til folkemord i Gaza

Den 8. april 2024 (EIRNS) – Den Internationale Domstol i Haag afholder høringer den 8. og 9. april om et nicaraguansk søgsmål mod Tyskland for overtrædelse af folkedrabskonventionen. Den tyske regering fremmer folkedrab mod palæstinenserne gennem sin politiske, økonomiske og militære støtte til Israel, anklager Nicaragua, og kræver et påbud der tvinger Tyskland til øjeblikkeligt at stoppe våbeneksporten til Israel og genoptage betalingerne til FN's palæstinensiske hjælpeorganisation, UNRWA.

I Nicaraguas 43 sider lange indlæg hævdes det, at Tyskland overtræder FN's konvention om folkedrab fra 1948. "Ved at sende militært udstyr og nu afskaffe finansieringen af UNRWA [FN's agentur for palæstinensiske flygtninge] ... bidrager Tyskland til at begå folkedrab," står der i indlægget.

Ifølge Al Jazeera anklagede Nicaraguas ambassadør i Holland, Carlos José Argüello Gómez, i sin åbningstale, at "alvorlige overtrædelser af den humanitære folkeret ... herunder folkedrab, finder sted i Palæstina" og "begås åbent... Tyskland har

overtrådt denne forpligtelse, som alle stater er underlagt,” sagde Argüello Gómez, for at forhindre det sandsynlige folkedrab, som Israel begår mod palæstinenserne i Gaza. “Hvis Israels handlinger fortsætter uhæmmet ... og de fortsat modtager vilkårlig støtte fra stater som Tyskland, så vil en ny generation af palæstinensere rejse sig igen i fremtiden,” advarede han.

Daniel Mueller, advokat for Nicaragua, sagde til dommerne, at det er “en ynkelig undskyldning for de palæstinensiske børn, kvinder og mænd på den ene side at yde humanitær hjælp, herunder gennem luftbårne nedkastninger, og på den anden side at levere det militære udstyr, der bruges til at dræbe og tilintetgøre dem ...”.

Tysklands juridiske repræsentant, Tania von Uslar-Gleichen, sagde til journalister, at “Nicaraguas præsentation var meget forudindtaget, og vi vil fortælle jer i morgen, hvordan vi fuldt ud lever op til vores ansvar.”

Efter Hamas' angreb på Israel den 7. oktober 2023 gentog den tyske kansler Olaf Scholz gentagne gange, at Israels sikkerhed er en del af Tysklands *raison d'être*. Sidste år gav den tyske regering grønt lys for våbeneksport til Israel til en værdi af 326,5 millioner euro – ti gange så meget som i 2022. Dette omfattede krigsvåben til en værdi af 20,1 millioner euro, herunder 3.000 bærbare anti-tank våben og 500.000 patroner til maskingeværer, maskinpistoler og andre hel- eller halvautomatiske skydevåben. Det meste af dette blev godkendt efter den 7. oktober 2023.

Foto: ICJ

Dobbelt op på strategisk dumhed

Den 8. april 2024 (EIRNS) – Den britisk-amerikanske plan om at bruge NATO's fremrykning gennem Ukraine til at nedbryde Rusland og vælte Putin-regeringen har været en monumental fiasko, som selv blinde kan se. En halv million ukrainske liv senere, hvad har London-Washington-aksen så tænkt sig at gøre? Fordoble den strategiske dumhed og nu sende NATO-tropper direkte til Ukraine for at danse lige på randen af atomkrig med Rusland.

Netanyahu-regeringen – med Washingtons og Londons fulde medvirken – har begået folkemord i Gaza med en sådan frækhed, at det har givet dem alle en velfortjent plads på anklagebænken ved en ny Nürnberg-domstol. Er de endelig på udkig efter en måde at løse problemerne på gennem forhandlinger? Det skal man ikke regne med.

Tværtimod er NATO's krigsmaskine aggressivt ved at ekspandere ind i Stillehavsområdet; en politik, der vil blive presset hårdt igennem på denne uges topmøde mellem præsident Biden, Japans Kishida og Filippinernes Marcos – hvor nogle tænketanke endog foreslår, at USA går i krig med Kina over territoriet omkring Second Thomas Shoal i Det Sydkinesiske Hav! Og NATO spreder også hurtigt sin rækkevidde til Sydatlanten med sidste uges besøg i Argentina af chefen for U.S. Southern Command, general Laura Richardson.

Hvorfor sker dette? Kan vi ikke lære af vores fejl?

“Jeg tror, at det større problem, større end detaljerne i Ukraine, NATO mod Rusland, faren for en udvidelse af krigen i Mellemøsten, det større spørgsmål er geopolitik,” argumenterede Helga Zepp-LaRouche i en diskussion med medarbejdere i dag. “For selv hvis man kunne finde en løsning

på krigen i Ukraine og krigen i Mellemøsten, så længe Vesten – det vil sige NATO, USA, EU, Storbritannien – så længe de er fast besluttet på at bevare den neoliberale, unipolære dominans i verden og betragter de fremvoksende lande som fjender, og så meget desto mere, når de er allieret med Kina, Rusland og BRIKS i opbygningen af et nyt system; så længe de betragter det som fjenden, vil de blive ved med at udvikle krigsscenarier.”

Zepp-LaRouche fortsatte: “Det er derfor, at kun vores tilgang (vil kunne fungere): først at demonstrere ideen om fred gennem udvikling med Oase-planen, men derefter på en mere omfattende måde at etablere en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, hvor princippet om fred gennem udvikling anvendes på hele verden. Medmindre vi opnår det, tror jeg ikke, at den nuværende optrapning til Tredje Verdenskrig vil ophøre, simpelthen fordi scenarierne og krigsskuepladserne kan skifte og ændre sig, men den overordnede oligarkiske imperiale kontrol som motivation vil forblive.”

Zepp-LaRouche pegede derefter på vigtigheden af, at Nicaragua i denne uge har anlagt sag ved Den Internationale Domstol i Haag, hvor Tyskland anklages for at overtræde folkedrabskonventionen ved at sende store mængder våben til Israel – der i øvrigt selv er blevet beordret af ICJ til at indstille sine aktioner i Gaza, som udgør et sandsynligt tilfælde af folkedrab. “Det faktum, at dette fandt sted, er yderst vigtigt,” fastslog Zepp-LaRouche. “Uanset hvad de herskende eliter måtte mene, at de bare kan ignorere det og afvise det, kan man være sikker på, at øjnene i det Globale Syd og i hele verden vil være rettet mod denne situation.”

“Det er menneskehedens sag, der er på anklagebænken, og ikke kun palæstinenserne situation,” konkluderede hun. “Så lad os organisere for fuld udblæsning for Oase-Plan-konferencen den 13. april, og lad os huske på, at vi er nødt til at nå frem til et helt nyt paradigme.”

Et gennembrud for Oase-Planen nu vil være en sejr for hele det nye paradigme

Den 7. april 2024 (EIRNS) – Schiller Instituttets internationale konference om “Oase-Planen: LaRouche-løsningen for fred gennem udvikling mellem Israel og Palæstina og for hele Sydvestasien”, der finder sted den 13. april, er et absolut afgørende skridt, lige nu, mod fred gennem udvikling – ikke kun i denne region, men i hele verden.

Den forfærdelige krig og sult, der er brudt ud i Palæstina, og som allerede er blevet betegnet som et “sandsynligt folkemord” af FN’s organer, herunder Den Internationale Domstol, og drabene på dem, der forsøger at bringe hjælp til palæstinenserne, har skabt en verdensomspændende afsky, som gør selv krigsherrerne og krigspartierne i NATO urolige. Men deres krigskampagne er mere omfattende, nemlig mod den voksende BRIKS-gruppe af nationer, som repræsenterer potentialet for et nyt og anderledes paradigme i internationale relationer, et samarbejde mellem suveræne udviklingslande om gensidig økonomisk, teknologisk og videnskabelig udvikling. Dette samarbejde og denne teknologioverførsel, der spredt sig til Sydvestasien og Afrika gennem udvidelsen af BRIKS, er målet for NATO’s krig mod Rusland, krigstrusler og økonomiske embargoforsøg mod Kina, krigsdestabiliseringer mod nye BRIKS-medlemmer i Sydvestasien.

Israels krig, som truer selve eksistensen af Palæstina og

palæstinenserne, har været rettet mod Egypten, Iran, Saudi-Arabien og de ekspanderende BRIKS-lande. Nu har Israel, under verdensomspændende kritik, for øjeblikket trukket de fleste af sine styrker ud af Gaza, og ladet forskellige spekulationer cirkulere om hvorfor. Og de har netop gennemført et militært angreb direkte mod Iran, samtidig med at de fortsætter luftkrigsoperationerne mod Libanon og Syrien.

Det imperiale NATO-krigspartis strategi mod dette nye paradigme fortsætter med at udvikle sig til at inkludere en mulighed for Israel som "udbryder-allieret", hvilket Lyndon LaRouche først advarede om for X år siden, og som LaRouches talsmand Harley Schlanger kortfattet forklarede i den 16 minutter lange "Daily Update"-webcast fredag den 5. april.

Nu må det nye paradigme "slå igen" med et gennembrud for Oase-planen for fred gennem udvikling. Den udtrykker potentialet i BRIKS-gruppen af nationer og Bælte- og Vej-Initiativet, og den er eksemplarisk for den nye strategiske og økonomiske udviklingsarkitektur, som alle nationer i verden har brug for. Det er der et desperat behov for i hele Sydvestasien lige nu.

Uden at sigte mod den hurtige økonomiske genopbygning og genopretning, at håbe på et bedre liv end før denne forfærdelige krig, vil enhver tilsyneladende "fredsløsning" være kortvarig og vildledende skjule mere krig, som det viste sig efter Oslo og ved mange andre lejligheder. Aktive borgere, organisationer og nationer, som ønsker fred, bør sige dens navn: Udvikling.

Den endelige titel på konferencen lørdag den 13. april er "Oase-planen: LaRouche-løsningen for fred gennem udvikling mellem Israel og Palæstina og for hele Sydvestasien."

Foto: WFP/Ali Jadallah

“Skab en vision om, hvordan du ønsker, at verden skal være – og vær derefter!”

Ikke korrekturlæst

5. april 2024 (EIRNS) – Da den 17-årige hærfører Jeanne d’Arc (Jeanne of Arc) i 1429 så byen Orleans for sig og overvejede, hvordan hun skulle bryde englændernes belejring af den, hvad var så hendes vision for slagplanen? Hvilke anvisninger gav hun sine tropper? Det var ikke Joans omfattende forståelse af militærstrategi, der inspirerede den franske hær, som havde været besejret af englænderne i næsten 100 år, til at følge hende. Det var hendes “krigersjæl”, der kæmpede for et højere formål, som gav den meget kompetente, men meget uinspirerede, franske kampstyrke det begreb om sejr, som de havde manglet i årtier, og som hun legemliggjorde.

“Jeg tror, at det ene element, som er absolut uerstatteligt, er ideen om, hvad vi gør for at samle verden. Og jeg tror også, at det, professor (Fernando) Garzón sagde – hvordan det kun kan fungere, hvis man har regional integration. Jeg mener, at det er noget, der absolut også skal sættes på dagsordenen, og det er en konkret plan for, hvordan vi får orden på verden igen, hvor Oasis-planen er tænkt som et større område. Og som vi vil diskutere i næste uge, er det ikke bare en plan om genopbygning af Palæstina, Gaza, men det er en plan om at løse problemet mellem Israel og Palæstina ved at tage hele regionen, fra Indien til Middelhavet, fra Kaukasus til Golfen. Hele Sydvestasien skal være en integreret genopbygningsplan, hvis det skal fungere.” Helga Zepp-LaRouche tilbød dette som et eksempel på den “top-down” politiske formuleringsproces,

som Den Internationale Fredskoalition, der holdt sit 44. ugentlige fredagsmøde i træk den 5. april, må engagere sig i.

Til denne session var de fremhævede talere:

Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet;

Richard Anderson Falk, professor emeritus i international lov ved Princeton University, formand for Euro-Mediterranean Human Rights Monitors bestyrelse, tidligere FN's særlige rapportør om menneskerettighedssituationen i de palæstinensiske områder fra 2008 til 2014;

Jens Jørgen Nielsen, historiker, forfatter, tidligere Moskva-korrespondent for Politiken, repræsentant for Russisk-Dansk Dialog, Danmark;

Francis Anthony Boyle, amerikansk menneskerettighedsadvokat og professor i international lov ved University of Illinois, rådgiver for Bosnien-Hercegovina og for den midlertidige regering i Den Palæstinensiske Myndighed;

Prof. Fernando Garzón, arkitekt, byplanlægger og leder af den ecuadoriansk-palæstinensiske union, rådgiver for forskellige FN-agenturer, den interamerikanske udviklingsbank og andre.

På forskellige tidspunkter i løbet af diskussionsperioden, som udtrykt i nogle af de kommentarer, der blev optaget i "chatrummet" og ellers, var nogle deltagere frustrerede over det, de kaldte "akademisk diskussion" og ønskede at vide, "hvad vi skal gøre." Zepp-LaRouches svar:

"Jeg tror, at når man kæmper en krig, er det ekstremt vigtigt, at man kender sin modstanders strategi. Jeg tror, at det, vi forsøger at gøre med IPC, men også med Schiller Instituttet generelt, er at få en klar idé om, hvad det er for problemer og kræfter, vi er oppe imod. Det er klart, at den frygtelige sandhed, som folk nu er ved at vågne op til, er, at vi konfronteres med et system, som dybest set er et globalt

fascistisk system. Gå tilbage til nogle af de tidligere taler af min afdøde mand, Lyndon LaRouche, hvilket I bør gøre med jævne mellemrum, for I vil blive helt forbløffede over, hvor klart han har sagt dette siden 1970'erne, 80'erne og 90'erne. Jeg tror, at det er det, som meget få mennesker tør indse, men det nuværende system, som det har udviklet sig, er et oligarki, imperialismen og affolkning på globalt plan."

Professor Francis Boyle gav et eksempel på, hvordan man kan føre en gennemtænkt, ikke-voldelig krigsførelse mod de angloamerikanske fyrstedømmer og magter, som ikke bare tillader, men anstifter det igangværende folkemord i Gaza, og foreslog en flanke, som, hvis den blev udnyttet energisk, kunne føre til en afgørende sejr. "FN's Generalforsamling kan optage Palæstina som en fuldgyldig FN-medlemsstat. Lige nu er Palæstina en FN-observatørstat på linje med Schweiz, før det blev en fuldgyldig FN-medlemsstat. I dag er Palæstina anerkendt af omkring 139 stater, de jure, som en stat.

"Jeg lavede alt det juridiske arbejde for palæstinenserne i forbindelse med det... Indtil videre har USA's regering nedlagt veto mod ethvert forsøg fra Palæstinas side på at blive optaget som fuldgyldigt FN-medlem. Palæstinenserne har meddelt, at de vil forsøge igen i løbet af april måned. Jeg tror, vi får at se, hvad Biden-administrationen beslutter at gøre. De kunne afholde sig fra at stemme. Men hvis Biden-administrationen nedlægger veto mod deres optagelse, kan FN's Generalforsamling optage dem ved hjælp af en to-tredjedels afstemning, og stemmerne er til stede.

"Blanke stemmer og udeblivelser tæller ikke i det endelige regnskab. Stemmerne er der – vi ved, at de er der. Det er ekstremt vigtigt. Ingen af FN's medlemslande er nogensinde blevet ødelagt i FN's historie. Nogle er gået i opløsning, som for eksempel min tidligere modstander, Jugoslavien... Det er tydeligt, at Israel og dets elite ønsker at ødelægge Palæstina og palæstinenserne. Jeg er ikke i tvivl om det. Og et FN-medlemskab vil holde dem i live." Zepp-LaRouche udtrykte sin

enighed med dette forslag.

Der blev også fremsat flere andre handlingsorienterede forslag, men det er den metode, hvormed disse forslag begynder at blive genereret, der betyder mest. Under de ugentlige drøftelser er der mange vigtige spørgsmål og uoverensstemmelser. Men selvom forskellene er betydelige, er de relativt set "underordnede spørgsmål", som skal diskuteres intenst af dem, der har sluttet sig til den samme hær, med det samme formål, på den samme side i en kamp for ikke blot at redde, men fundamentalt at forandre en verden, der mister sin menneskelighed.

"Der er ikke noget let svar. Man er nødt til at gøre en indsats for at forstå kompleksiteten i hele verden og sætte hele menneskeheden på et højere plan, hvor vi tænker på den ene menneskehed først og begynder at forstå de andre kulturer, begynder at have en dialog. At finde ud af, hvad der er smukt ved poesi, musik og alle former for kunst i hele verden. Omdan den menneskelige familie til én familie, og behandl så andre kulturer, som om de var deres sønner og døtre og bedsteforældre og så videre. Det spring skal tages. Og jeg ved, at der er nogle meget godhjertede mennesker, der ikke ønsker at forstå, at hvis man ikke løser denne overvindelse af geopolitik, vil alt ikke være tilstrækkeligt. Det er min dybeste overbevisning," sagde Zepp-LaRouche.

Uden dyb overbevisning er visioner umulige, og "hvor der ikke er nogen vision, går folket til grunde." Økonomen og statsmanden Lyndon LaRouche fortalte både sine medarbejdere og fremmede, at "hvis du viser lederskab, vil folk reagere." I sin konklusion fredag svarede hun på spørgsmålet: "Hvad betyder det at være optimistisk under nutidens omstændigheder?" Zepp-LaRouche, at "man selv må skabe en vision for, hvordan man ønsker, at verden skal være." Det er det moralske princip, der ligger til grund for "Oaseplanen" for Sydvestasien og for verden: Skab en vision om, hvordan du ønsker, at verden skal være – og vær derefter!!!

Martin Luther Kings internationale fredskoalition

Ikke korrekturlæst

4. april 2024 (EIRNS)- Det Hvide Hus hævdede i dag, at præsident Biden havde gjort det klart for Israels premierminister Netanyahu, at de var nødt til at: holde op med at skade så mange civile, yde humanitær hjælp og gå med til en våbenhvile-for-gidsel-aftale; ellers ville USA ændre sin politik over for Israel. Netanyahus kontor meddelte et par timer senere, at de ville: tillade mere hjælp fra Jordan gennem Kerem Shalom-overgangen, midlertidigt åbne Ashdod-havnen for hjælp og på et tidspunkt åbne Erez-overgangen i det nordlige Gaza. Biden understregede også sin stærke støtte til Israel mod iranske trusler.

Tidligere på dagen meddelte CNN, at Biden-administrationen den 1. april har godkendt "overførsel af over 1.000 500-punds bomber og over 1.000 bomber med mindre diameter til Israel." Dette fulgte sidste uges godkendelse af næsten 2.000 2.000-punds bomber, kendt som MK84, bomber, der tidligere har været sat i forbindelse med massedødsfald i Gazas flygtningelejre. Netanyahus udmelding i dag kan sikre leveringen af disse våben sammen med næste uges tilladelse. I det bedste af scenarierne fra dagens møde – i betragtning af Israels bombing af det iranske konsulat og Irans løfte om at slå igen – kunne der ske en vis afbødning af sulten og dødsfaldene i Gaza, mens Israel, med fuld amerikansk støtte og våben, vender sig mod en regional krig med Iran.

Den grimme virkelighed bag IDF's luftangreb mod de syv nødhjælpsarbejdere mandag aften er, at der er opbygget en racistisk, "blod og jord", "Harmagedon"-istisk styrke i Israel, som har kapret både jødedommen, nationen Israel og dens militær. De har en betydelig tilstedeværelse i Israels militær, og de tror, at de udfører Guds arbejde ved at eliminere palæstinenserne, som de betragter som skadedyr. Som en israelsk snigskytte forklarede det til The Guardian: "Min erfaring er, at de fleste soldater, der trykker på aftrækkeren, kun ønsker at dræbe dem, der bør dræbes, men der er dem, der betragter alle arabere som fjenden og finder enhver grund til at skyde eller slet ingen grund. Selv hvis de er uden for reglerne, vil systemet beskytte dem. Hæren vil dække over det." Det racistiske had har ikke kun inficeret militæret, men alle dele af samfundet, inklusive regeringen og de religiøse skoler.

Som ved et mirakel gik over 600 britiske jurister i går aften i rette med deres regering og meddelte, at folkeedrabet i Gaza er et reelt problem, og at Storbritannien er skyldig i folkeedrabskonventionen ved at sende våben til Israel. Lord Peter Ricketts, national sikkerhedsrådgiver for den tidligere premierminister David Cameron, kommenterede den seneste israelske fadæse, luftangrebet, der dræbte syv frivillige nødhjælpsarbejdere i Gaza, herunder tre briter: "Nogle gange i konflikter får man et øjeblik, hvor der er så stor global forargelse, at det udkrystalliserer en følelse af, at tingene ikke kan fortsætte på denne måde. Jeg håber, at denne forfærdelige hændelse vil tjene det formål."

I går henvendte grundlæggeren af hjælpeorganisationen World Central Kitchen, José Andrés, sig til israelerne i en kronik i Yediot Ahronot, på deres Channel 12 og i deres online-ejer Ynet. Syv af hans frivillige var netop blevet myrdet. Hans budskab: "Israel er bedre end den måde, denne krig bliver ført på. Det er bedre end at blokere mad og medicin til civile. Det er bedre end at dræbe hjælpearbejdere, som koordinerer deres

bevægelser med IDF... Den israelske regering er nødt til at åbne landruter for mad og medicin i dag. Den skal stoppe med at dræbe civile og nødhjælpsarbejdere i dag. Den er nødt til at starte den lange rejse mod fred i dag. Under de værste forhold, efter det værste terrorangreb i landets historie, er det på tide, at det bedste af Israel viser sig. Man kan ikke redde gidslerne ved at bombe hver eneste bygning i Gaza. Man kan ikke vinde denne krig ved at sulte en hel befolkning." Med et beskedent ekko af Abraham sagde han: "Jeg tror på, at Israel og det israelske folk er bedre end det. Lad os bringe vores bedste engle frem i dag. Lad os sørge for, at vi stopper det kontinuerlige drab på alt, hvad der bevæger sig i Gaza."

Dr. Martin Luther King blev myrdet for 56 år siden på denne dag. Præcis et år tidligere, den 4. april 1967, holdt han en bemærkelsesværdig forudseende tale i Riverside Church i New York. Hans ord fra graven spørger, for han talte ved en skillevej, et "punctum saliens" i USA's historie, hvor borgerne i en republik blev skræmt af natlige billeder af blodige ofre, der bragte "demokrati" til Vietnam, hvor en republik balancerede på kanten af at blive kastet ud i en imperial uanstændighed:

"En ægte revolution af værdier betyder i sidste ende, at vores loyalitet må blive økumenisk snarere end sektionsopdelt. Hver nation må nu udvikle en altoverskyggende loyalitet over for menneskeheden som helhed for at bevare det bedste i deres individuelle samfund. Denne opfordring til et verdensomspændende fællesskab, der løfter næstekærligheden ud over ens stamme, race, klasse og nation, er i virkeligheden en opfordring til en altomfattende og betingelsesløs kærlighed til alle mennesker. Dette ofte misforståede og fejlfortolkede begreb – som verdens Nietzsche'er så let afviste som en svag og fej kraft – er nu blevet en absolut nødvendighed for menneskets overlevelse. Når jeg taler om kærlighed, taler jeg ikke om en sentimental og svag reaktion. Jeg taler om den kraft, som alle de store religioner har set som det højeste

forenende princip i livet ... Lad os håbe, at denne ånd vil blive dagens orden. Vi har ikke længere råd til at tilbede hadets gud eller bøje os for gengældelsens alter. Historiens oceaner er oprørte af hadets evigt stigende tidevand. Historien er fyldt med vragdele fra nationer og individer, der forfulgte denne selvødelæggende vej af had.”

Sådan var Dr. Kings idé om en international fredskoalition og nødvendigheden af modig, moralsk handling, som er levende i dag!

Foto: CC/ bswise MLK/FBI

De ødelægger selve grundlaget for international lov

Den 3. april 2024 (EIRNS) – I de indledende bemærkninger til den ugentlige Dialogue-webcast den 3. april advarede Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, om den dobbelte fare for, at verden bevæger sig mod atomkrig, og om den forsætlige ødelæggelse af selve folkeretten, som er et af de tilbageværende bolværk mod denne krig.

“Jeg er ikke i stand til at sige, hvor tæt vi er [på en verdenskrig], men vi er meget tæt på. Fordi begge disse såkaldte regionale kriser, i Sydvestasien og i Ukraine, har et umiddelbart potentiale for optrapning – tilsigtet eller ej ... Jeg synes, at det mest bekymrende er noget, der har vist sig både i forhold til USA og Israel, og det er den tilsyneladende og åbenlyse tilsidesættelse af international lov. Det mest ildevarslende og grelle eksempel er, at USA reagerer på disse resolutioner og beslutninger fra FN's Sikkerhedsråd med argumentet om, at de anser dem for at være “ikke-bindende.”

Zepp-LaRouche forklarede: "FN's Sikkerhedsråd er faktisk den højeste institution for international lovlydighed... Hvis det bliver ignoreret som 'ikke-bindende', så har vi virkelig problemer – for det betyder, at der ikke er nogen international institution, der kan appelleres til, og vi er på vej ind i en fuldstændig tilstand af jungle-lovløshed."

Overvej mønsteret i den seneste udvikling i krigene i Ukraine og Sydvestasien: dødbringende optrapninger af disse krige kombineret med den bevidste afvikling af de sidste rester af international lov ved de samordnede handlinger fra USA, Storbritannien og Israel i særdeleshed.

- Israels raketangreb den 1. april, som ødelagde det iranske konsulat i Damaskus, Syrien, og dræbte 12 mennesker, truer nu med at udvide krigen i Sydvestasien betydeligt – Israel er nu angiveligt i højeste alarmberedskab og forventer iransk gengældelse. "Ved at angribe en konsulær bygning har Israel nu i realiteten bombet iransk jord," indrømmede tidsskriftet London Economist – en total overtrædelse af international lov. IDF's talsmand Daniel Hagari fejede kritikken til side og retfærdiggjorde angrebet: "Dette er ikke noget konsulat, og dette er ikke nogen ambassade. Det er en militær bygning tilhørende Quds-styrkerne forklædt som en civil bygning i Damaskus."
- Den 1. april angreb og ødelagde IDF en World Central Kitchen-hjælpekonvoj i Gaza og dræbte syv mennesker – ligeledes en overtrædelse af international lov. Næsten alle humanitære hjælpeoperationer i Gaza er nu suspenderet – hvilket tydeligvis var Israels primære mål. Netanyahus svar var i bund og grund: "Ups, undskyld. Den slags sker i krig." Talsmanden for Det Hvide Hus, John Kirby, forsøgte at hvidvaske hændelsen og hele Israels opførsel i Gaza: "Udenrigsministeriet har en fastlagt fremgangsmåde. Og til dato ... har de ikke fundet nogen hændelser, hvor israelerne har overtrådt

international humanitær lov.”

- Tilbage den 26. januar i år, umiddelbart efter at ICJ havde beordret Israel til at stoppe handlinger, der med sandsynlighed kan karakteriseres som folkedrab, afbrød USA al finansiering til UNRWA, det førende humanitære hjælpeorgan for palæstinensere. Det gjorde de kun få timer efter, at Israels regering meddelte, at de netop havde “opdaget”, at 12 UNRWA-medarbejdere angiveligt havde forbindelser til Hamas. Den pensionerede britiske diplomat Craig Murray udtalte den 2. april, at han som tidligere britisk ambassadør ved, hvad der kræves for at nå frem til en sådan beslutning, hvilket som minimum er en uge med forslag, konsultationer og kabinet-diskussioner. “Disse vestlige lande har planlagt dette folkedrab i måneder, hvis ikke år... Vi ser sammenbruddet af den internationale lovstruktur,” anklagede Murray.
- Den 3. april rapporterede TASS, at den russiske anklagemyndighed formelt havde anmodet USA, Tyskland, Frankrig og Cypern om oplysninger om vestlige landes potentielle involvering i terrorangrebet i Moskva den 22. marts, der kostede 144 mennesker livet. Det sker efter, at FSB-chef Alexander Bortnikov den 26. marts udtalte, at Rusland havde grund til at tro, at USA, Storbritannien og Ukraine var bagmænd til de lejemordere, der udførte terrorangrebet. Vil disse regeringer leve op til deres internationale traktatmæssige forpligtelser til at hjælpe med at bekæmpe terrorisme – eller har de noget at skjule? Husk på, at den russiske præsident Vladimir Putin umiddelbart efter 9/11-angrebet på USA ringede til præsident Bush og tilbød sit fulde samarbejde.

De bredere konsekvenser af nutidens strategiske krise kommer i fokus, hvis man husker Lyndon LaRouches analyse af angrebet den 11. september, knap tre måneder efter at det fandt sted. I en artikel fra 23. december 2001, “Zbigniew Brzezinski and September 11th”, skrev LaRouche, at:

“Undersøgelsen må derfor anskue beviserne fra, hvad der burde være en indlysende flanke. Den må baseres på den elementære erkendelse, at et militært kupforsøg af denne type ikke kan være motiveret, medmindre det har en sandsynlig hensigt, en hensigt, der ligger uden for og ud over kupforsøget som sådant. Muligheden for eksistensen af et sådant kupforsøg afhænger af den forudgående eksistens af en tilsigtet følge af kupforsøget, såsom at signalere udløsningen af en forberedt fortsat handling. For kompetente specialister i kontraspionage var det første spørgsmål, som de nøgne kendsgerninger om angrebene på New York og Washington stillede, derfor: Hvad var det for en fortsat indsats, der ventede på at blive udløst af den succesfulde effekt af disse angreb?”

LaRouche fortsatte: “Formålet med kupforsøget var at tvinge USA til at støtte de israelske forsvarsstyrkers nuværende regering ved at presse USA til at støtte et globalt religiøst krigsscenario i stil med Zbigniew Brzezinskis ‘Clash of Civilizations’. Forfatterskabet til denne store strategiske, geopolitiske hensigt var allerede velkendt af ledende europæiske embedsmænd og andre. Dette “Civilisationernes sammenstød”-scenarie var blevet gjort berygtet af den tidligere amerikanske sikkerhedsrådgiver Brzezinski og hans altid hjælpsomme “Leporello”, Samuel P. Huntington.”

Den nødvendige handling dengang var stort set den samme som i dag. “Jeg kan kun bede dig om at få din bagdel op af sofaen!” sagde Helga Zepp-LaRouche som afslutning på sin webcast den 3. april. “Det lyder måske lidt uhøfligt, men jeg mener det virkelig. For dette er det farligste øjeblik, vi nogensinde har haft. Hvis tingene går galt, vil vi måske ikke længere eksistere. Faren for atomkrig er meget reel, og vi er nødt til at ændre politik, fordi det nuværende etablissement tydeligvis har fået en underlig fejl i hjernen, som forhindrer dem i at tænke. Så vi har brug for, at du bliver aktiv sammen med os, for det haster mere end nogensinde før.”

Foto: UN Photo/Loey Felipe

Stabilitet er ikke mulig uden at skabe et nyt paradigme

Ikke korrekturlæst

2. april 2024 (EIRNS)-Israel har demonstreret for verden, hvad de mener om international lov. De foragtede Wienerkonventionen ved at angribe en iransk diplomatbygning i Damaskus, hvilket øger risikoen for en regional udvidelse af den nuværende konflikt. Man har vendt tommelfingeren nedad til Den Internationale Domstol ved at arbejde på at opløse UNRWA, den ledende institution med ansvar for humanitær bistand til palæstinenserne. Da de ikke var tilfredse med at hvile på laurbærrene, dræbte de flere medlemmer af det internationalt bemandede World Central Kitchen, som transporterede fødevarehjælp ind i Gaza.

Sammenlign reaktionerne: Lande over hele verden har fordømt Israels overtrædelse af Wienerkonventionen (blandt andre aspekter af international lov) i angrebet på Irans ambassade i Syrien. Iran lover, at det vil gøre gengæld. Men USA går videre med nye våbensalg til Israel og har i realiteten givet Israel grønt lys til det planlagte angreb på Rafah.

I mellemtiden, mens NATO leder efter nye måder at provokere Rusland på, fortsætter landet sin efterforskning af angrebet på Crocus Concert Hall, som det har givet Ukraine og dets støtter skylden for, og der er foretaget yderligere anholdelser i Dagestan af personer, som menes at have forbindelse til angrebet.

Den tidligere britiske diplomat Alastair Crooke har stillet det indlysende spørgsmål: "Hvorfor er EU og USA så fast besluttede på, hvem der står bag grusomheden i Crocus Concert Hall, at de ikke vil vente på efterforskningen? Inden for 55 minutter efter angrebet sagde den amerikanske talsmand, at 'Ukraine ikke var involveret'. Nu siger USA – definitivt – at kun ISIS var involveret. Hvorfor er de vestlige stater så sikre? Det er højst usædvanligt, at efterretningstjenester udtaler sig inden for en time."

Der er et lille glimt af fornuft i NATO-land. En statslig forskningstjeneste i Tyskland har svaret på et spørgsmål fra et medlem af parlamentet. De konkluderer, at hvis Frankrig beslutter at sende tropper til Ukraine, er de ikke NATO-tropper og vil ikke være under beskyttelse af NATO's artikel 5.

I en anden forholdsvis stabil udvikling talte præsidenterne Joe Biden og Xi Jinping i telefon. Opkaldet, det første mellem de to siden juli 2022, blev af begge parter kaldt en oprigtig, ærlig og konstruktiv diskussion. Præsident Xi opstillede parametrene for fredelige relationer mellem de to magter, hvis forhold Biden identificerede som verdens vigtigste. Xi opfordrede til fred, stabilitet og troværdighed, som ville blive gennemført ved at gøre den vision til virkelighed, som de to ledere delte i deres diskussioner i San Francisco sidste år. Opfordringen havde ingen dramatiske resultater, men selve dens forekomst giver en vis stabilitet i en tumultarisk verden.

Men man kan ikke regne med, at de "ledende" institutioner i NATO-land – uden den form for tænkning, der er i stand til at forkaste de krav om overherredømme, som fører verden til randen af krig – kan finde en vellykket løsning på den krise, som menneskeheden står over for.

Se til LaRouche-bevægelsen:

Helga Zepp-LaRouche blev interviewet udførligt af streamingværtten Kim Iversen. LaRouche-interventionisten Kynan Thistlethwaite inddrog virkeligheden i et forum på en førende journalistiskole i New York City. "Neokolonialismens virkelige fjende er reel økonomisk udvikling," forklarede en leder af Schiller Instituttet i Frankrig i et interview. Et medlem af LaRouche-bevægelsen i Tyskland talte til en fredsmarch i påsken og medbragte en gennemarbejdet vision om fred gennem udvikling. Schiller Instituttets leder Karel Vereycken udgav en detaljeret rapport om udvikling i Sydvestasien, med fokus på vand.

Den eneste måde at opnå stabilitet på i den nuværende historie er at handle for at forme den.

Lørdag den 13. april afholder Schiller Instituttet en konference om Oasis-planen med deltagelse af diplomater, politiske ledere, økonomer, aktivister og videnskabsfolk, som vil vise, hvordan en region, der betragtes som et epicenter for evig konflikt – Sydvestasien – kan forvandles til et område med intens udvikling og vækst, hvilket kun er muligt under et nyt paradigme.

Foto: CC/Wafa

Et skift vil finde sted: Hvad vil det indebære?

Ikke korrekturlæst

1. april 2024. Israel har affyret et missilangreb mod den iranske ambassade i Damaskus. Blandt de dræbte var en brigadegeneral fra den iranske revolutionsgarde. I takt med at

den internationale modvilje mod Israel vokser, er dette så et forsøg på at udvide krigen? For at tvinge USA til at deltage direkte, eksempelvis?

Efterhånden som kødhakkeriet i Ukraine fortsætter, er der flere stemmer, der påpeger det indlysende: Ukraine – med den "støtte", NATO har givet landet – kan ikke besejre Rusland. Selv Macron har indirekte erkendt dette med sit forslag om direkte at indsætte tropper i Ukraine. Den tidligere tyske general Harold Kujat (pensioneret) har sagt, at hvis Ukraine ikke forhandler, vil landet måske ikke længere eksistere. Elon Musk, hvis Starlink-system er afgørende for de ukrainske militære aktiviteter, har sagt det samme.

Israels forsøg på at styrke sin hastigt svindende opbakning på den internationale scene virker ikke; er den nye strategi at fremtvinge støtte ved at udvide krigen? NATO's ledere har på en uhørt måde hævdet, at Ukraines medlemskab af NATO ville have forhindret Rusland i at vove at invadere, men også at Rusland vil marchere mod Vesteuropa (NATO), når de er færdige med Ukraine.

I et miljø fyldt med så mange paradokser som det nuværende, ville selv den mest ihærdige struds have svært ved at holde hovedet i sandet. Hvem kan undgå at se de uoverensstemmelser, der kræver større forståelse, hvis det ikke var for de bedøvende virkninger af stoffer, alkohol og hengivelse til sociale medier og dommedagsprofetier, der optager sindet, indtil muligheden for at tænke er udløbet?

I begge tilfælde – Gaza og Ukraine – kan status quo ikke fortsætte: Der vil ske et skift. Men hvad vil det indebære?

Der er brug for en lavine af forandringer. En voksende opfordring til at opnå et nyt sikkerhedsparadigme, der er sammenflettet med økonomisk, kulturel og teknologisk udvikling. Mens begivenheder kan give anledning til refleksion, kommer løsningen indefra.

På baggrund af de rædsler, verden står over for, kan vi bruge skønheden ved den menneskelige art, det enorme gode og den glæde, der kan komme med en blomstrende, fredelig fremtid, til at udvikle den indre hengivenhed til at overvinde vores handlingslammelse og gennemføre et system af internationale og sociale relationer, der gør det muligt at løse det tilsyneladende uforenelige.

Lyndon LaRouches Oase-plan, der præsenteres på ny på en kommende konference i Schiller Institutet den 13. april, tegner paradoksalt nok et billede af det globale miljø, hvor fred er mulig, som det kommer til udtryk i en detaljeret plan for udvikling af vand-, transport- og energiinfrastruktur i Sydvestasien, der skal forvandle en konfliktzone til en korsvej af forbindelser.

Når verden forandrer sig, hvordan kan man så sikre, at den bevæger sig i retning af fred snarere end udslettelse?

Credit: Pickpik.com

Folkedrab: Det er ikke en fejl; det er en politik

Ikke korrekturlæst

31. marts 2024 (EIRNS) – Det er en sandhed, at “døden er en naturlig del af livet” – men det er folkedrab ikke.

Fra Gaza til Haiti til Sudan, fra Argentina til Egypten, er menneskeheden vidne til den bevidste udryddelse af millioner og atter millioner af mennesker, hvis fremtidige bidrag til menneskehedens udvikling er ved at blive udslettet. Led ikke

efter forklaringer i de specifikke omstændigheder i hvert enkelt tilfælde – de grusomme bombardementer i Gaza; de sataniske bander i Port-au-Prince; den brændte jords Schachtianske økonomiske politik i Buenos Aires.

Politikken med massedrab – folkemord – er forsætlig. Og netop derfor kan den vendes, udryddes gennem en politik for fred gennem udvikling, der bygger på selve menneskelivets værdighed og ukrænkelighed, som malthusianerne benægter.

Den nu afdøde, ulykkelige prins Philip (1921-2021) sagde det i 1988: “Jo flere mennesker der er, jo flere ressourcer vil de forbruge, jo mere forurening vil de skabe, jo flere kampe vil de udkæmpe. Vi har ikke noget valg. Hvis det ikke kontrolleres frivilligt, vil det blive kontrolleret ufrivilligt ved en forøgelse af sygdom, sult og krig... I tilfælde af at jeg bliver reinkarneret, vil jeg gerne vende tilbage som en dødelig virus for at bidrage med noget til at løse overbefolkningen.”

Før ham sagde Bertrand Russell (1872-1970), den ondeste mand i det 20. århundrede ifølge Lyndon LaRouche, det i 1951: “Krig har hidtil været skuffende i denne henseende [befolkningskontrol], men måske kan bakteriologisk krig vise sig at være effektiv. Hvis en sort død kunne sprede sig over hele verden en gang i hver generation, kunne de overlevende formere sig frit uden at gøre verden for fuld.”

Og endnu tidligere udtalte Thomas Malthus (1766-1834) sig i 1791: “Vi bør fremme, i stedet for tåbeligt og forgæves at forsøge at hindre, naturens drift i at tilvejebringe denne dødelighed; og hvis vi frygter det for hyppige besøg af den forfærdelige form for hungersnød, bør vi ihærdigt opmuntre de andre former for ødelæggelse, som vi tvinger naturen til at bruge. I vores byer bør vi gøre gaderne smallere, presse flere mennesker ind i husene og bejle til pestens tilbagevenden.”

Denne politik har sivet ud af det britiske oligarkis porer i

århundreder. Husk på, hvad den mest modbydelige af de britiske liberale "filosoffer", David Hume (1711-1776), skrev, da han i bind 12 af sin The History of England berømt forklarede, hvordan "briter fra East India Company manifesterede den britiske karakters enorme overlegenhed... De betragtede krig med de indfødte blot som et kommercielt eventyr: ved at løbe så stor en risiko, udgyde en vis mængde blod og ødelægge en vis del af territoriet, kunne man vinde store summer."

Denne britiske sygdom, malthusianismen, har overtaget det amerikanske etablissement, herunder udenrigsministeriet, især siden 1970'erne med Kissinger og Brzezinski. I et interview den 20. februar 1981, som EIR på det tidspunkt rapporterede bredt om, diskuterede Thomas Ferguson, daværende sagsbehandler for Latinamerika i udenrigsministeriets kontor for befolkningsanliggender (OPA), nøgternt sagen om El Salvador:

"Regeringen i El Salvador formåede ikke at bruge vores programmer effektivt til at sænke deres befolkningstal. Nu har de en borgerkrig på grund af det. I sig selv vil det måske ikke gøre noget ved befolkningen, men der vil ske forflytninger, måske endda fødevaremangel. De har stadig for mange mennesker..... Vi må reducere befolkningstallet. Enten gør regeringerne det på vores måde, gennem pæne, rene metoder, eller også vil de få den slags rod, som vi har i El Salvador, i Iran eller i Beirut. Befolkning er et politisk problem. Når først befolkningen er ude af kontrol, kræver det en autoritær regering, endda fascisme, at reducere den...

"For virkelig at reducere befolkningen hurtigt, er man nødt til at trække alle hannerne ind i kampene, og man er nødt til at dræbe et betydeligt antal kvinder i den fertile alder. Hvis krigen skulle fortsætte i 30 eller 40 år, så ville man virkelig opnå noget...

"Den hurtigste måde at reducere befolkningen på er gennem hungersnød, som i Afrika, eller gennem sygdom, som den sorte død. Det, der kan ske i El Salvador, er, at krigen kan

forstyrre distributionen af mad: Befolkningen kan svækkes, der kan opstå sygdom og sult, som det skete i Bangladesh eller i Biafra. Så skaber man en tendens til, at befolkningstallet falder hurtigt.”

Ferguson kunne lige så godt have talt om Gaza i dag.

Eller tag William Paddock, en agronom, som var en af de tidlige pionerer inden for teorien om befolkningskontrol sammen med sin bror Paul fra udenrigsministeriet, som brugte Mexico til at understrege den samme pointe i 1975:

“Den mexicanske befolkning skal reduceres til det halve. Forsegls grænsen og se dem skrike.” Adspurgt af en journalist om, hvordan befolkningen skulle falde så drastisk, forklarede Paddock: “Med de sædvanlige midler: hungersnød, krig og pest... Krig er en ineffektiv måde at nedbringe befolkningstallet på. Så jeg vil ikke anbefale krig. Selvfølgelig vil befolkningstallet falde i Mexico. Det ved du godt. Hvis det fortsætter med at vokse, som det gør, vil en af apokalypsens fire ryttere tage over: det vil være krig, det vil være hungersnød, det vil være sygdom, der vil ske noget.”

Lyndon LaRouche, USA's førende økonom og statsmand i vor tid, adresserede dette underliggende malthusianske politiske paradigme i bemærkninger til en EIR-konference den 16. maj 1982, hvor han advarede om, at en ny militærdoktrin om “befolkningskrig i den tredje verden” var undervejs.

“Den foreslåede nye politik, der er fremstillet i Storbritannien og undertiden kaldes ‘befolkningskrigspolitikken’, går ud på at udruste USA's og NATO's styrker til ‘konventionel krigsførelse’ mod befolkningerne i udviklingslandene... Carter-administrationens Global 2000- og Global Futures-dokumenter definerer ikke den vigtigste strategiske trussel i 1980'erne som sovjetisk militærmagt, men som størrelsen af befolkningerne i Latinamerika, Afrika og Asien. De hævder, at det alt for store

antal sorte, brune og gulhuede folk forbruger alt for meget af naturressourcerne i de områder, de bebor, naturressourcer, som den angelsaksiske race må bevare til sine egne fremtidige behov...

“Formålet er ikke at reducere befolkningerne i Latinamerika, Afrika og Asien blot ved, at amerikanske, britiske og franske soldater skyder civilbefolkningen ned; krigens svøbe i disse regioner af verden har snarere til formål at ødelægge store dele af den grundlæggende økonomiske infrastruktur i de nationer, den er rettet imod. Formålet er at skabe betingelser for hungersnød, epidemiske sygdomme og pest, som vil være tilstrækkelige til at forårsage de ønskede stigninger i dødsraten.” (Se EIR’s specialrapport fra 1992: “De folkemorderiske rødder til Bush’s ‘nye verdensorden’.”

Hvis denne politik og dette menneskesyn er afskyeligt for dig, så tilmeld dig Schiller Instituttets kommende konference, “Oase-planen: LaRouche-løsningen for fred gennem udvikling mellem Israel og Palæstina og for hele Sydvestasien.” Forbered dig på at diskutere Helga Zepp-LaRouches ti principper, herunder hendes argument om, at “den grundlæggende antagelse for det nye paradigme er, at mennesket er fundamentalt godt og i stand til uendeligt at perfektionere sit sinds kreativitet og sin sjæls skønhed, og at det er den mest avancerede geologiske kraft i universet, hvilket beviser, at sindets lovmæssighed og det fysiske univers er i overensstemmelse og samhörighed, og at alt ondt er et resultat af manglende udvikling og derfor kan overvindes.”

Billede:

Fra Palæstina: Måden at fejre påske på

Ikke korrekturlæst

30. marts 2024 (EIRNS) – I denne uge oplevede vi en ny ekstrem grad af dødbringende hykleri fra USA's side, stadig uimodsagt af dets NATO-allierede, men tydeligt for alle at se, med rædsel. Mens amerikanske regeringsledere i årevis har krævet, at verden respekterer "den regelbaserede orden", endda "retsstatsprincippet", sagde de samme ledere i denne uge, at dette ikke gælder for regler, som Washington vælger at ignorere. Talsmanden for det amerikanske udenrigsministerium, Matthew Miller, sagde midt på ugen, at FN's Sikkerhedsråds resolution, der blev vedtaget den 25. marts, er "ikke-bindende" i sin tekst, der opfordrer til, at de israelske angreb på Gaza stopper, og at den humanitære massehjælp påbegyndes. USA vil fortsætte sin militære støtte til Israel, selv om Kongressen ikke selv har godkendt mere finansiering.

I går kom det frem, at Biden-administrationen nu har givet tilsagn om en ny sending bomber og bombefly, som skal sendes til Israel. Dette er Washingtons svar på FN. Selvom det rapporteres af Washington Post, som ofte er upålidelig, er beretningen ikke blevet dementeret af Pentagon eller udenrigsministeriet, som rapporterer, at 1.800 MK 84 2000-punds bomber vil blive leveret til Israel, og 500 MK 82 500-punds bomber. Derudover vil der blive leveret 15 F-35 stealth jetjagere.

Dette våbentilsagn til Israel kommer en uge efter, at Kongressen vedtog et budget, hvor det specifikt blev fastslået, at ingen amerikanske midler vil gå til det FN-agentur i de næste 12 måneder, som har administreret hjælp til palæstinensere i Gaza, på Vestbredden, i Libanon og Jordan. Det er FN's Hjelpeorganisation for Palæstinaflygtninge i

Mellemøsten (UNRWA), som har administreret denne hjælp, siden den blev oprettet i 1949.

I stedet bakker USA op om sådanne kneb, som vi så det i dag, da en konvoj med tre skibe forlod Larnaca på Cypern med 400 tons mad og andre forsyninger til Gaza, drevet af den amerikanske velgørenhedsorganisation Open Arms. Det er den anden vandbårne forsendelse af denne art, og der er ikke engang tale om en brøkdel af fødevarehjælpen. Men donorerne bemærker kynisk, at den indeholder dadler, som traditionelt bruges til at bryde den daglige faste under ramadanen, ifølge dagens Stars and Stripes-rapport. I går foretog USA endnu et luftdrop af fødevarehjælp til Gaza. Mere hykleri.

FN's Internationale Domstol, Verdensdomstolen, udstedte den 28. marts en ordre til Israel om at åbne flere landovergange og træffe andre foranstaltninger for at fremskynde den massive fødevare- og nødhjælp. Tusindvis af lastbiler er fastlåst i Egypten, ude af stand til at komme igennem den eneste israelsk styrede port til Gaza ved Rafah. I sidste uge udstedte Israel et dekret om, at lastbiler ikke må køre til det nordlige Gaza for at levere hjælp. Det står stadig ved magt. Det officielle dødstal i Gaza er nu 32.705.

En efter en træder andre nationer væk fra USA og genoptager finansieringen af UNRWA. Den seneste er Japan, hvis regering den 28. marts meddelte, at den vil genoptage bidragene. Donationer fra Tyskland og Frankrig blev bekræftet i denne uge, og i løbet af de sidste 10 dage har Australien, Canada, Danmark, Sverige, Finland og Island meddelt, at de genoptager finansieringen. Det ser ud til, at 9 af de oprindelige 17 nationer og Europa-Kommissionen, der stoppede finansieringen af UNRWA, anført af USA, nu har genoptaget finansieringen.

Det, der kræves, er et fuldstændigt brud med USA's/NATO's herredømme og foranstaltninger, hvor fornuft og moral er i højsædet: øjeblikkelig våbenhvile, hjælp i fuld skala, opstart af forberedelserne til "Oaseplanen" til opbygning af

infrastruktur i hele det østlige Middelhavsområde og den større interkontinentale region. Dette kræver til gengæld, at der etableres en ny international økonomisk udviklings- og sikkerhedsarkitektur, baseret på princippet om gensidig fordel for alle.

Der er masseaktioner og andre initiativer i gang denne weekend. I London demonstrerer flere tusinde igen i dag på Trafalgar Square. I Tyskland er de traditionelle påskemarcher og -møder i gang med et mål på 70 større byer og mange mindre byer. Demonstrationerne startede i slutningen af 1950'erne som antikrigsdemonstrationer, og i år er temaet "Nu mere end nogensinde, sammen for fred", og fokus er på at stoppe våben til Ukraine, forhandlinger med Rusland samt våbenhvile i Gaza.

Den internationale fredskoalition (IPC), der er åben for alle kontinenter og "synspunkter" om det fælles princip om at stoppe nedtællingen til atomkrig, havde i går deltagelse af flere medlemmer fra den organisation, der sendte et åbent advarselsbrev til præsident Biden den 25. marts. Brevet fra Veteran Intelligence Professionals for Sanity havde titlen "VIPS MEMO: The French Road to Nuclear War".

IPC's eget åbne brev fra den 22. marts vil cirkulere ved visse gudstjenester i byer fra Montreal til Washington, D.C. og Houston i påskeweekenden. Det har titlen: "Vores opråb må ikke komme for sent!"

Den enestående intervention for at understrege, at "hykleri som sædvanligt" ikke længere vil blive tolereret, blev foretaget i New York City den 28. marts af Diane Saxe, uafhængig kandidat til det amerikanske senatsvalg i New York. Hun brød det kontrollerede miljø med de tre demokratiske præsidenter – Biden, Obama og Clinton – ved deres glitrende Radio City Music Hall fundraiser. Foran kameraerne erklærede hun for alle, at de er krigsmagere og idioter. Hun foldede et kæmpe banner ud: "War Pigs All".

I går aftes indledte New York Magazines dækning af begivenheden med Sares intervention og gav et link til hendes X-kampagnekonto, dog uden at nævne hende ved navn. Artiklen begyndte med at citere hende: “‘YOU IDIOTS!!!!” Det var kort før kl. 21 i aftes, og en 58-årig antikrigsaktivist, som havde betalt 1.000 dollars for sin plads nær scenen i Radio City Music Hall, råbte ad Stephen Colbert og de tre demokratiske præsidenter ... [da de eskorterede hende ud], vendte hun sig om og skreg en gang til: ‘I er alle gået fra forstanden!’”

En anden af verdens førende aktivister, pastor Dr. Munther Isaac, greb også ind i denne weekend for at tale om det, vi alle er kaldet til at gøre. Dr. Isaac er palæstinenser og præst i den evangelisk-lutherske julekirke i Betlehem, Palæstina, hvor han fik verdens opmærksomhed for den krybbescene, han skabte i december, og som viste Jesusbarnet ikke i en krybbe, men midt i krigens murbrokker; og han sagde i sin juleprædiken, at “hvis Kristus blev født i dag, ville han blive født under murbrokker i Gaza...”

I går langfredag blev Isaac interviewet af Al Jazeera om krisen for palæstinenserne og spurgt, hvad hans budskab er til påske. Han talte i mange minutter om den ubeskrivelige situation i Gaza og om Israels årtier lange besættelse af Palæstina. Han sagde, at der er en “misforståelse om, at dette er en konflikt.” Nej, det er “en daglig realitet af undertrykkelse og apartheid.” Vi kan sige: “Vores langfredag har varet alt for længe... Vi har levet i sorg alt for længe.” Men, påpegede han, “både folk på gaderne og i kirkerne” rundt om i verden er nu “uenige med deres regeringer”, der tolererer dette, og folk bør handle. Det bør de gøre i påsken. Ved hjælp af religiøse referencer kom han med en universel opfordring til at aktivere folk. Han sagde, at “desværre tænker for mange mennesker på at fejre påske på en meget individualistisk måde,” men vi er nødt til at tænke på andre. Hvis man tænker på den måde, sagde han, kan man hente håb i påskehilsenen: “Kristus er opstanden, han er sandelig opstanden.”

Foto: The Basilica in Venice (kilde ej angivet)